

KUNSTEN IN DE CLINCH MET OOSTERLINCK

“KU Leuven voert machtsgreep uit”

Twee kunstdocenten uiten zware kritiek op de academisering van de kunstopleidingen en de invloed van de KU Leuven. De studenten Beeldende Kunsten onderschrijven hun kritiek: “Wij gaan sowieso actie ondernemen.”

SAM RIJNDERS EN NILS DE NEUBOURG

Vorige woensdag gingen docenten Jeroen Laureys en Wouter Soudan in debat met André Oosterlinck, de voorzitter van de Associatie KU Leuven. Dat is een samenwerkingsverband tussen de KU Leuven en de daaraan verbonden hogescholen. Het debat werd georganiseerd door studenten Beeldende Kunsten van Sint-Lucas Gent. Het ging over de academisering van de kunsten, waarbij kunstoplei-

bewezen diensten en krijgen potsierlijke titels. Typisch *old boys network*. Plots zijn ze decanen terwijl ze zelf nauwelijks academische merites hebben.” Soudan verwijst naar de decaan van de nieuwe Faculteit Architectuur, Dag Boutsen, die zelf nog doctoreert maar wel al tot decaan is benoemd.

Soudan hekelt ook het feit dat de KU Leuven in de persoon van Marleen Verlinden een crisismanager voor LUCA aanstelde. Zij zou symbool staan voor de inmenging van de KU Leuven in LUCA. Oosterlinck

Het debat tussen Oosterlinck en de LUCA-proffen.

kijken op de kunstopleidingen. “In de Genkse vestiging van LUCA heeft maar 15 procent van het personeel een academische graad. Dus komen Leuvense universitaireren in de Raad van Bestuur pedant vertellen hoe het moet.”

Volgens Oosterlinck gaat het hoofdzakelijk om twee vertegenwoordigers en hebben aanpassingen in het programma financiële redenen. “Als je studenten verliest, moet je besparen. Anders moet een andere instelling binnen de Associatie bijspringen.”

Ook de studenten maken zich zorgen. De voorzitter van studentenraad Sint-Lucas Beeldende Kunsten Gent David Rabau: “Opeens heetten we LUCA. We kregen te maken met allerlei veranderingen, zoals docenten die wegvielen of plots meer tijd in onderzoek en doctoraten moesten steken. Daar voelen wij nu al de gevolgen van. Wij eisen meer transparantie.”

Academisering

Het integratiedecreet, dat volgens Soudan vanuit Leuven werd gedictieerd, laat kunstopleidingen als enige academische hogeschoolopleidingen niet integreren in de universiteit. Wel moet de universiteit de kunstopleidingen bijstaan in hun academisering.

“Ik ben niet noodzakelijk tegen academisering, maar dit is academisering gedreven door schaalvergroting en economische rendabiliteit. Academisch

kapitalisme,” aldus Laureys. Een noodzakelijk kwaad volgens Oosterlinck: hoger onderwijs moet hoofdzakelijk een goede vorming verschaffen maar moet ook gericht zijn op economische ontwikkeling om onze bedrijven concurrentieel te houden.

Laureys stelt dat universiteiten juist kunnen bijleren van kunstopleidingen op gebied van creativiteit. Oosterlinck reageert sceptisch. “Die twee (Soudan en Laureys, red.) lopen niet alleen naast hun schoenen maar zweven erboven. Ze beschouwen zichzelf als de grootste creatievelingen en vinden het een schande dat de universiteit hen moet academiseren. Ik zie ze al binnenwandelen bij onze toponderzoekers, die zij beweren te kunnen helpen meer creatief te zijn.”

Een voorbeeld is het doctoraat in de kunsten, dat volgens beide docenten niet goed uitgewerkt of zelfs nutteloos is. Studentenvertegenwoordiger David Rabau: “Zelf steken wij liever ook meer tijd in het maken van kunst. Onderzoek is daar een belangrijk aspect van maar het mag niet de overhand nemen.” Oosterlinck: “Zoals Soudan spreekt over doctoraten, dat is vernederend voor de universiteit. Bij de eerste doctoraten in lichamelijke opleiding was er ook wat discussie.”

(Vervolg op pagina 3)

ONDERWIJS
Lessen kinesisten mogelijk naar Gasthuisberg

4

INTERNATIONAAL
Griekenland sluit universiteiten en departementen

5

STUDENT
Ook fakbars moeten zich aan geluidsnorm houden

6

SOCIAAL
Heibel over kotentoren

8

ONDERZOEK
Hiv en leukemie lijken op elkaar

10

CULTUUR
Première nieuw stuk Braakland/ZheBilding

11

“Die twee lopen niet alleen naast hun schoenen maar zweven erboven.”

ANDRÉ OOSTERLINCK, VOORZITTER ASSOCIATIE KU LEUVEN

dingen ook aandacht moeten besteden aan onderzoek, en over de nieuwe LUCA School of Arts. Daarin zijn Sint-Lucas Gent, het Leuvense Lemmensinstituut en andere kunstopleidingen van de Leuvense associatie verenigd.

LUCA is een machtsgreep van de Leuvense associatievoorzitter, meent Laureys. Hoewel het geen universitaire instelling is, werden departementshoofden toch vervangen door een decaan.

De nieuwe decanen zijn ook Soudan een doorn in het oog. “Incompetente ja-knikkers worden bevorderd omwille van

reageert verontwaardigd. “Ze moeten blij zijn dat we iemand van zeer hoge kwaliteit gevonden hebben om de zaak grondig bij te sturen, want de financiële toestand was belabberd. Voor kunstenaars zijn financiën zelden de eerste bekommernis.”

Onafhankelijkheid

De kunstdocenten zijn vooral bevreesd voor hun onafhankelijkheid. De Raad van Bestuur van LUCA bevat universitaire vertegenwoordigers en is verantwoordelijk voor het programma. Soudan: “Ingenieurs bemoeien zich met een kunstcurriculum.” Dat getuigt volgens hem van neer-

veto+

24/7 het meest recente studentennieuws via veto.be

Read. Like. Share.

GROEPT

INTERNATIONALE HOGESCHOOL LEUVEN

WWW.GROEPT.BE
ENGINEERING • ENTERPRISING • EDUCATING

Scherp

OPINIE

Splinter

6 lange jaren zonder studentenbeleid

Beste studenten, uw ergste vrees werd waarheid. Het nieuwe Leuvense stadsbestuur is erin geslaagd om in haar intentieverklaring voor de komende beleidsperiode de studenten totaal over het hoofd te zien. Niets ambitie, geen visie, nul concrete initiatieven. burgemeester Louis Tobback (sp.a) en co hebben geen idee van wat ze moeten aanvangen met hun immense studentenpopulatie. Voor u en de komende studentengeneraties worden het zes lange jaren tot aan de komende gemeenteraadsverkiezingen.

Omdat u betere dingen te doen heeft dan de intentieverklaring van de stad Leuven te lezen, deed ik het voor u. Een kleine bloemlezing doet pijn aan de ogen. Dat het woord "student" amper vijf keer vermeld wordt en zelfs geen eigen titeltje krijgt toebedeeld, bedekken we nog met de mantel der liefde. Het zou platpopulistisch zijn om daar conclusies te trekken.

De studentenpopulatie komt een eerste maal in beeld wanneer het gaat over de huisvesting. Aha, wij verwachten concrete oplossingen voor het kotentekort! Wij hopen op uitgesproken standpunten over de indertijd voorgestelde en beruchte "studentenwijken"! Of op zijn minst toch wel een concreet actieplan om de lamentabele kwaliteit van de koten tegen te gaan! Ons hartje jubelt al.

Maar een snelle lezing van de passage stelt diep teleur. Wat vaag gewauwel over het "in stand houden van het kotmadamsysteem", een "evenwichtige spreiding van studentenresidenties" en "een systematische bouw van die studentenresidenties".

Iemand laatst nog een levende kotmadam gezien? En die bouwvergunning voor de studententoren met 400 koten aan de Vaartkom? Kun je dat nog evenwichtig noemen? De intentieverklaring is blijkbaar niet alleen vaag, maar wordt – pas opgesteld – nu al tegen 200 kilometer per uur verkracht.

Wind u niet op, Pieter, slecht voor uw hart. De passage over mobiliteit lijkt al iets beter te zijn. Het stadsbestuur maakt eindelijk een duidelijke keuze in heel de buspas-saga. Afbouwen van de subsidiëring voor gratis busvervoer, klinkt het. Waar het geld dan wel naartoe moet gaan, is veel minder duidelijk. Gaat dat geld naar meer fietsenstallingen? De intentieverklaring hult zich in een diepe mist.

Veel pijnlijker dan de weinige vermeldingen, zijn de thema's die helemaal niet aan bod komen in de intentieverklaring. Wat met het bestrijden van overlast van fakbars of studentenfeestjes? Geen spoor terug te vinden. Een culturaanbod op maat van de studenten? Nul komma nul over teruggevonden. Een multifunctionele fuifzaal waar al jaren over wordt gesproken? Niet langer nodig, volgens Leuven.

Beste Leuvense stadsbestuur. Als een van de grootste studentensteden in Vlaanderen wordt er van u verwacht iets meer ambitie te tonen. Te tonen dat u weet waar het heen moet met die immense studentenpopulatie. Nu hebt u gewoon *random* een aantal keer het woord "student" in uw intentieverklaring gesmeten, blijft u verder werken met een aantal voorbijgestreefde en vage concepten en hebt u totaal geen oren naar de noden en uitdagingen van de studenten. Werk aan de winkel, me dunkt.

PIETER HAECK

Een Splinter bevat de persoonlijke mening van de schrijver.

ScherpGesteld

CHARLOTTE VEKEMANS

"Heeft het hard geregend op de Student Welcome Snow Edition?" vragen we aan onze fotografe. "Dat weet ik niet. Ik heb een foto genomen en ik ben weggegaan," antwoordt ze. Een echte rasfotografe: haar camera en verder niets. Aan de blinkende kaseien te zien heeft het weldege-lijk geregend.

Onderwijs

DE GESCHIEDENIS VAN DE RECTORVERKIEZINGEN

Van rector-clericus tot lekenrector

Eens om de vier jaar kiest de universitaire gemeenschap een rector. Dit jaar gebeurt dat eind mei. Veto houdt je nauwgezet op de hoogte. Deze week lichten we de geschiedenis toe.

— Rector — Verkiezingen

MARGOT HOLLEVOET

Even wat universiteitsgeschiedenis. In 1425 was Leuven gastheer voor de Studium Generale Lovaniense, de voorloper van de huidige universiteit, die werd opgeheven in 1797. Twintig jaar later werd de Rijksuniversiteit Leuven opgericht, om in 1835 weer afgeschaft te worden.

De universiteit zoals we ze nu kennen werd in 1834 opgericht door de Belgische bisschoppen, onder de naam Katholieke Universiteit van Mechelen. Een jaartje later verhuisde de hele boel naar Leuven en herdoopten de bisschoppen het naar de Katholieke Universiteit Leuven.

De invloed van de bisschoppen op de universiteit was groot. Zo waren zij het die de rector benoemden, zonder sprake van enige verkie-

bleef aan het hoofd van de universiteit tot zijn dood in 1865.

De daaropvolgende *rectores magnifici* Nicolas-Joseph Laforêt, Alexandre Joseph Namèche en Constant F.J. Pieraerts deden niet echt iets vermeldenswaardig. In 1887 benoemden de bisschoppen priester Jan-Baptist Abbeloos. Hij was de eerste die luisterde naar de verzuchtingen van de Vlaamse studenten naar Nederlandstalig onderwijs. Een aantal officiële documenten werden tweetalig opgesteld en er werden een aantal cursussen in het Nederlands gegeven.

Lekenrector

De volgende *rector magnificus*, Adolphe Hebbelynck, besliste bij zijn aanstelling dat zijn termijn slechts tien jaar zou duren. De volgende *rector magnificus*, Paulin Ladeuze – ja, die van het plein – had daar geen boodschap aan en bleef maar liefst 31 jaar aan het hoofd van de universiteit. Daarmee is hij de langst zittende rector.

noemd tot *rector magnificus* toen de Tweede Wereldoorlog uitbrak. De bibliotheek op het Ladeuzeplein brandde uit en 900.000 boeken gingen verloren. De rector zelf werd gevangen gezet omdat hij zich verzette tegen verplichte arbeid door studenten in Duitsland. Na de oorlog stond Van Waeyenbergh voor een periode van voorspoed en expansie: het aantal studenten groeide van 7.500 naar 13.500 en de bibliotheek werd weer opgebouwd. Op zeventigjarige leeftijd was hij de eerste rector die met emeritaat moest. De wettelijke pensioenleeftijd was namelijk ingevoerd.

Albert Deschamps was de laatste *rector magnificus* aangesteld door de bisschoppen. In het woelige jaar 1968 splitste de KU Leuven in een Nederlandstalige en Franstalige universiteit, in Louvain-la-Neuve. Met de splitsing verdween ook de hegemonie van de bisschoppen. Pieter De Somer – jawel, die van de aula én het plein – werd de eerste lekenrector, alsook de eerste democratisch verkozen rector. Hij won de vijfjaarlijkse verkiezing vier maal en bleef rector tot aan zijn dood in 1985.

Superrector

Roger Dillemans, rector van 1985 tot 1995, was de oprichter van het universitair magazine *Campuskrant*. Volgens sommigen deed hij dat om tegengewicht te bieden aan het studentenblad *Veto*, een blad dat hem zogezegd ongunstig gezind was.

Na Dillemans was het tijd voor André Oosterlinck. Hij was tien jaar rector en bij zijn herverkiezing in 2000 was er zelfs geen enkele tegenkandidaat. Na zijn rectoraat werd Oosterlinck voorzitter van de overkoepelende Associatie KU Leuven. Een superrector, noemt Wikipedia hem zelfs.

De opvolger van Oosterlinck werd Marc Vervenne, die het nipt haalde van Rik Torfs. Door een wijziging in de procedure om een rector aan te stellen, ingevoerd door Oosterlinck, werd Vervenne op het einde van zijn eerste termijn geëvalueerd door de Inrichtende Overheid van de universiteit. De

De ererectoren André Oosterlinck (l.) en Roger Dillemans (r.)

Andrew Snowball

negatieve evaluatie die Vervenne toen kreeg, weerhield hem ervan zijn termijn met vijf jaar te verlengen. De Oosterlinckse wijziging in de procedure werd na de negatieve evaluatie van Vervenne weer ongedaan gemaakt, door de kritiek die de evaluatie oogstte.

Mark Waer is sinds 2009 rector. Door zijn leeftijd – 61 jaar – kon Waer oorspronkelijk niet in aanmerking komen voor een tweede termijn. Een recente wetswijziging maakt dat wel mogelijk, maar Waer gaf al herhaaldelijk aan dat hij geen kandidaat is voor herverkiezing.

Rector werd in WOII gevangen gezet

Mark Waer gaf al herhaaldelijk aan dat hij geen kandidaat is voor een herverkiezing

zing. De eerste *rector magnificus* – zo werd dat toen genoemd – was Pierre François Xavier de Ram. Hij

Honoré Van Waeyenbergh – grootoom van de Brusselse burgemeester Freddy Thielemans – was net be-

“KU Leuven voert machtsgreep uit”

(Vervolg voorpagina)

De twee docenten zijn extreme gevallen en niet representatief, meent Oosterlinck. Volgens Soudan, personeelsvertegenwoordiger in de Genkse vestiging van LUCA, zijn veel collega's moegestreden. “Docenten beginnen halsoverkop doctoraten te schrijven omdat ze vrezzen voor hun job.” Critici zoals hem worden afgedreigd. Zo zou zijn lesopdracht met de helft zijn verminderd na negatieve opmerkingen op een personeelsvergadering, die bij de universiteit in het verkeerde keelgat schoten.

Laureyns erkent dat er geen algemene opstand onder docenten dreigt. “Niets is zo individualistisch als een kunsschool. We

kunnen zeker geen collectieve actie van de docenten verwachten. Mijn hoop ligt bij onze studenten. In Saint-Luc in Doornik kwamen studenten op straat toen toparchitecten geen les meer mochten geven, omdat ze geen doctoraat hadden.” Rabau heeft alvast goed nieuws voor Laureyns. “Wij gaan sowieso actie ondernemen, dat kan allerlei vormen aannemen. Bijvoorbeeld een vervolgedebat of manifestatie.”

De discussie is nog lang niet ten einde. Oosterlinck hoopt dat de kunstopleidingen op termijn volledig zullen integreren in de universiteit: “Dat is mijn plan en mijn wens. Alleen zitten we nu in een tussenfase omdat het politiek niet mogelijk is.”

ONDERWIJS

Persvers

Nieuwe studentenraad Economie

Afgelopen maandag werd in Brussel een nieuwe overkoepelende economiestudentenraad opgericht, het Studentoverleg Economie en Bedrijfswetenschappen (STEB). De studentenraad overkoepelt alle academische economieopleidingen aan de associatie KU Leuven. De voorzitter is Stephanie Van Bever, vicepreses Onderwijs bij studentenkring Ekonomika.

De economische hogeschoolopleidingen aan HUB-KAHO (Brussel) en Thomas More (Antwerpen) integreren volgend academiejaar in de KU Leuven. Daarom is een overlegplatform noodzakelijk. STEB zal de stem van de economiestudenten vertegenwoordigen in de nog op te richten Studentenaad KU Leuven.

Momenteel wordt gewerkt aan een logo en huishoudelijk reglement. (JM)

Nieuwe studentenraad Kine

Afgelopen zondag werd in Brussel nagedacht over een nationale studentenraad Kinesithérapie. Er werd een structuur uitgetekend en een voorlopige voorzitter gekozen. Dat is Marie-Laure Sibret (VUB).

Femke Smeets, onderwijsverantwoordelijke Kine bij Apollon: “We hopen op een nauwe samenwerking met de beroepsfederatie Axxon. Zij willen graag de mening van de studenten kennen, en wij willen onze mening graag laten horen.”

De vraag voor een nationale studentenraad die alle Belgische kinestudenten moet vertegenwoordigen, kwam vanuit de Europese studentenraad Kinesithérapie. Die Europese studentenraad werd twee jaar geleden opgericht. (JM)

Onderwijs

LEUVEN BUITEN LEUVEN (5)

De vijftiende faculteit van de KU Leuven

De KU Leuven deint uit over Vlaanderen. Vanaf volgend academiejaar krijgt onze alma mater er een dozijn academische hogeschoolopleidingen bij. Deze week stellen we Brussel aan jullie voor.

JELLE MAMPAEY

De fusieschool HUB-KAHO biedt verschillende academische opleidingen aan in Brussel. Die opleidingen zullen volgend academiejaar integreren in de KU Leuven. Filip Clarisse, persverantwoordelijke van HUB-KAHO: "In tegenstelling tot andere hogescholen binnen de Associatie KU Leuven, bestaat HUB-KAHO voor ongeveer de helft uit academische studenten. Dat zijn ongeveer 5.500 studenten. In andere hogescholen is het aandeel academische studenten veel kleiner."

Een van de academische opleidingen aan HUB-KAHO is de opleiding milieu- en preventiemanagement. Die opleiding maakt deel uit van de Faculteit Economie en Bedrijfswetenschappen en kun je enkel aan de HUB studeren. Een afgestudeerde milieu- en preventiemanager staat in voor het duurzaam beleid van een bedrijf. Hij zorgt voor veilige werkomstandigheden en houdt zich bezig met gezondheidsklachten van het personeel, maar ook met milieubeleid. De opleiding combineert wetenschappelijke kennis met managementvaardigheden.

Sint-Lucas

LUCA School of Arts, de voormalige Hogeschool voor Wetenschap & Kunst, is een kunstenhogeschool met vestigingen in Brussel, Leuven

en Gent. Op de campussen Sint-Lucas Architectuur Brussel en Sint-Lucas Architectuur Gent worden de academische opleidingen architectuur, interieurarchitectuur, stedenbouw en ruimtelijke planning en de internationale *master of architecture* gegeven. Die opleidingen zullen volgend academiejaar integreren in de KU Leuven.

De architectuuropleidingen van LUCA zullen een nieuwe - vijftiende - faculteit van de KU Leuven vormen, de Faculteit Architectuur. Ze zullen dus geen deel uitmaken van de Faculteit Ingenieurswetenschappen aan de KU Leuven, waar nu al de opleiding burgerlijk ingenieur-architect onderdak vindt.

De opleiding architectuur aan LUCA focust meer op het creatieve aspect. Dag Boutsen, decaan van de Faculteit Architectuur: "Beide opleidingen hebben een verschillend profiel. Zo bevat de opleiding architectuur aan LUCA meer ontwerpvakken en minder bouwtechnische vakken."

Onderzoek

Tot 2012 bestond er geen doctoraat in de architectuur. Niet in Vlaanderen, en ook nauwelijks daarbuiten. Sinds het academiejaar 2012-2013 is het doctoraat in de architectuur een volwaardig diploma van de KU Leuven.

Dat onderzoek verschildt, net als het onderwijs, van het onderzoek bij de ingenieur-architecten van

de KU Leuven. Het architectuuronderzoek houdt zich minder bezig met constructietechnieken en meer met verbeeldingskracht. Boutsen: "Het eigen werk van een architect kan het onderwerp zijn van zijn onderzoek. Dat is een vernieuwende manier van doctoreren die lijkt op het doctoraat in de kunsten."

Kunsten

De opleiding architectuur is niet de enige academische opleiding van LUCA in Brussel. Op de campus Sint-Lucas, met een k, worden academische kunstopleidingen aangeboden. Dat houdt in dat er ook aandacht is voor onderzoek en dat er onderzoek wordt gedaan door doctoraatsstudenten, zoals

aan de universiteit. De academische kunstopleidingen integreren echter niet in de universiteit.

Het doctoraat in de kunsten is verschillend van dat in andere academische disciplines. Ann Laenen, decaan van de bijzondere Faculteit Kunsten: "Het doctoraat in de Kunsten bestaat enerzijds uit een artistieke realisatie en anderzijds uit een proefschrift. Het artistieke luik wordt bijvoorbeeld als concert of tentoonstelling voorgesteld. Daarnaast vindt ook een klassieke verdediging plaats. Aangezien het onderzoek in de kunsten vanuit de artistieke praktijk start, biedt het een andere kijk op de kunstpraktijk dan bijvoorbeeld de kunstwetenschappen of musicologie."

.....
“HUB-KAHO bestaat voor ongeveer de helft uit academische studenten”

Perfoto

Kinesisten ontvluchten krap Heverlee

Door de spectaculaire stijging van het aantal studenten kinesitherapie past de opleiding niet langer in de aula's van Heverlee. Er wordt nagedacht over een gedeeltelijke verhuis naar Gasthuisberg.

PIETER HAECK

"Het is een enorm gepuzzel geweest, vooral in het eerste semester," steekt Stefaan Saeys, de directeur van de Technische Diensten van de KU Leuven, van wal. De spectaculaire studentenaantallen van het eerste bachelorjaar kinesitherapie zorgen voor kopzorgen om alle lessen ingepland te krijgen in aula's met voldoende plaatsen. "We werden inderdaad verrast door de sterke stijging," geeft Filip Staes, de programmadi-recteur voor de revalidatiewetenschappen en kinesitherapie, toe.

"Een totale toename van de studenten met 33 procent zorgde ervoor dat de kaap van 400 eerstejaarsstudenten ruimschoots werd overschreden. Dat beperkt de opties om de studenten onderdak te bieden aanzienlijk. Het aantal aula's in Leuven en Heverlee dat 400 studenten kan herbergen, is beperkt."

Om het euvel op te lossen, werden uiteindelijk twee oplossingen naar voren geschoven. "Enerzijds hebben we, in samenspraak met de faculteit, besloten om toch weer gebruik te maken van een aantal auditoria die eigenlijk alleen maar tot de algemene reservecapaciteit van de KU Leuven behoorden," aldus Saeys. "Tege-

.....
“Arenberg is definitief te klein voor de grote kinegroepen”

lijkertijd moeten we onze weinige echt grote aula's, zoals Pieter De Somer en die op Gasthuisberg, nog beter benutten dan we al deden."

Beide oplossingen zorgen ervoor dat de kinesitherapeuten dit jaar niet lan-

ger alleen naar Heverlee moeten voor de les. "Arenberg is definitief te klein voor de grote kinegroepen," beseft ook Femke Smeets, de onderwijsverantwoordelijke voor Apoloon. Een deel van de "reserveaula's" is gevestigd in de binnenstad, op de Sint-Rafaelsite, waar ook een nieuwe praktijkzaal werd ingericht.

De ontwikkelingen bij de Faculteit Bewegings- en Revalidatiewetenschappen (FABER) heeft ook gevolgen voor andere faculteiten. "Door de eerstejaars

verschillende groepen (*Humane Wetenschappen, Biomedische Wetenschappen en Wetenschap en Technologie, red.*) zullen steeds mobieler moeten worden tussen de binnenstad, Heverlee en Gasthuisberg".

Gasthuisberg

Ondanks het feit dat de kinesitherapeuten niet langer enkel in de aula's in Heverlee zullen vertoeven, staat de standplaats van de overkoepelende FABER-faculteit niet ter discussie. Het is evenwel niet uitgesloten dat een aantal activiteiten op lange termijn richting Gasthuisberg verhuizen.

"In Heverlee is er plaatstekort," aldus Saeys. "Daar bestaat geen twijfel over. Afgelopen jaar was er bovendien binnen de Biomedische Wetenschappen een interne reorganisatie van de departementen. Het ideale moment om na te denken over waar de activiteiten ruimtelijk moeten worden ingepland. Daarbij volgen we het principe dat we de biomedische activiteiten zoveel mogelijk op Gasthuisberg concentreren."

kinesitherapie onder te brengen in andere aula's in de binnenstad, moeten die groepen elders ingepast worden," aldus Staes. "Een hele stoelendans en een hoop gepuzzel," treedt Saeys hem bij. "Studenten en proffen uit de drie

Internationaal

VIER UNIVERSITEITEN DICHT EN FACULTEITEN OPGEDOECT

Bloedbad dreigt voor Grieks hoger onderwijs

De Griekse besparingsbijl hakt lustig verder. Het nieuwste slachtoffer is het Griekse hoger onderwijs. De regering sluit vier universiteiten en talloze minder populaire departementen in universiteiten en hogescholen. Al kan een beetje rationalisering geen kwaad volgens experts.

SAM RIJNDERS

Onderwijsminister Constantinos Arvanitopoulos stelde onlangs het Athinaplan voor. Daarin staat dat vier universiteiten worden gesloten. Het gaat om de universiteiten van Centraal-Griekenland, West-Griekenland, West-Macedonië en de Internationale Helleense Universiteit. Verder worden ook verschillende universiteitsdepartementen over heel Griekenland gesloten, meldt het Griekse dagblad *Ekathimerini*. Door te snijden in minder populaire opleidingen hoopt Arvanitopoulos meer middelen voor economische en bedrijfsgerichte opleidingen vrij te kunnen maken.

“Met deze plannen wil de overheid de kwaliteit verhogen en de kosten

De aanwezigheid van een onderwijsinstelling in een lokale gemeenschap creëert immers heel wat banen en economische groei. “Universiteiten en hogescholen waren een levenslijn voor een noodlijdende lokale economie,” legt Nick Malkoutzis uit. Hij is redacteur bij *Ekathimerini* en volgt het dossier op de voet.

Bij het openen van nieuwe departementen werd dan ook niet op lange termijn gedacht. Malkoutzis: “Er werd geen moeite gedaan om het hoger onderwijs af te stemmen op de arbeidsmarkt. Daardoor verschilt het profiel van onze afgestudeerden sterk van wat de economie nu vraagt.”

Kanttekeningen

Alle politieke partijen in het parlement zijn overtuigd van het be-

Daarnaast zullen er vanaf volgend academiejaar minder plaatsen zijn voor nieuwe studenten. Tsiligiris: “Het is slechts een vermindering van twee tot drie procent. Dat is niet het einde van de wereld.”

Volgens Tsiligiris is het grootste probleem dat studenten in het midden van hun opleiding van programma moeten veranderen, omdat sommige opleidingen worden afgeschaft. “Dat is onaanvaardbaar,” meent hij, “en daar moet een oplossing voor gezocht worden.”

De minister heeft al aangegeven open te staan voor aanpassingen. “Dit plan staat niet onherroepelijk vast en we zullen overleggen met professoren over de implementatie,” verklaarde Arvanitopoulos aan *Ekathimerini*.

Geen inschrijvingsgeld

Aan de genereuze Griekse studiefinanciering wordt niet geraakt. Het Griekse systeem vraagt geen inschrijvingsgeld aan haar studenten. Al zal ook daar verandering in moeten komen volgens Tsiligiris. “Een minimumbijdrage zal in de toekomst noodzakelijk zijn. Als het onderwijs gesubsidieerd, maar

niet gratis is, zal het minder misbruikt worden. Studenten zullen serieuzer met hun studies omgaan. Maar momenteel is daar geen discussie over.”

Het publieke protest tegen het plan is beperkt, al zijn er lokale

tici eindelijk het voor de hand liggende doen. Dat is erg tragisch.”

Op een manier heeft de crisis inderdaad positieve gevolgen, erkent ook Markoutzis. “Maar als je zulke hervormingen onder druk van besparingen doet, bestaat

Studenten moeten van opleiding veranderen, omdat opleidingen worden afgeschaft

verlagen door de sector efficiënter te maken,” legt Vangelis Tsiligiris uit. Hij is de rector van het MBS College in Kreta en onderwijsexpert. “Dat was al lang noodzakelijk. Door clientelisme en politiek opportunisme werden jarenlang onterecht instellingen en departementen geopend in afgelegen gebieden en kleine steden.”

lang van het plan. Toch moeten er volgens rector Tsiligiris enkele kritische kanttekeningen bij Athina geplaatst worden. “Dertigduizend studenten moeten verhuizen omdat hun opleiding verhuist,” aldus Tsiligiris. De overheid belooft ze wel een financiële compensatie.

“30.000 studenten moeten verhuizen omdat hun opleiding verhuist”

VANGELIS TSILIGIRIS, ONDERWIJSEXPERT EN RECTOR

protesten waar departementen of instellingen sluiten. Markoutzis: “In het licht van wat momenteel nog allemaal in Griekenland gebeurt, heeft de bevolking andere dingen aan haar hoofd.”

Volgens Tsiligiris is het plan een broodnodige stap in de goede richting. “Ons onderwijs moest generationaliseerd worden. Iedereen moet lijden, opdat onze poli-

het gevaar dat ze niet doordacht noch productief zijn.” Volgens tegenstanders zullen de gevolgen op lange termijn dan ook nadelig zijn voor de Griekse economie. Markoutzis: “Zelfs voorstanders van rationalisering zijn bezorgd dat dit plan geen duidelijk doel heeft buiten besparen om te besparen. Er is geen visie op hoger onderwijs.”

“Buitenlandse studenten zijn geen aparte groep”

De Leuvense studentenraad wil Belgische en buitenlandse studenten bij elkaar brengen. Daarom organiseert ze de Think Abroadmaand.

JENS CARDINAELS

Deze maand organiseert de Leuvense studentenraad LOKO allerlei activiteiten onder de noemer Think Abroad. Op die manier wil LOKO meer interactie verkrijgen tussen buitenlandse en binnenlandse studenten. “Onze actie is vooral gericht op Leuvense studenten. Ze gaan niet vaak naar activiteiten voor internationale studenten omdat ze zich daar onterecht niet thuisvoelen,” zegt Heleen Yu, die aan het hoofd staat

van de internationale werking van LOKO.

Wat gaan jullie precies doen?

Heleen Yu: «Via posters, Facebook en de kringen roepen we alle studenten op om naar onze activiteiten te komen. Vorige week hiielden we de International Fair, waarop buitenlandse studenten hun cultuur konden voorstellen en Leuvense studenten nieuwe culturen konden ontdekken. Woensdag is er een filmavond die in het teken staat van intercultu-

rele verschillen en vooroordelen. Donderdag is er een diner in het Hollands College, met daarna een debat waarin interculturaliteit centraal staat. Op 25 februari is er ten slotte een boombal in de Universiteitshal.»

Komen er nadien nog gelijkaardige initiatieven?

Yu: «Dat zou ideaal zijn, maar dat zal niet lukken. We hebben een vrij klein team en zulke activiteiten vergen veel werk. Bovendien zijn er al veel andere activiteiten die worden georganiseerd door de studentenkringen. Veel kringen doen heel wat moeite om internationale studenten te overtuigen om naar hun activiteiten te ko-

“Veel studentenkringen doen amper tot geen moeite om buitenlandse studenten te betrekken”

men, maar er zijn ook veel kringen die amper tot geen moeite doen om buitenlandse studenten te betrekken. Dat zou anders moeten. We moeten stoppen met buitenlandse studenten te beschouwen als een aparte groep.»

Merken jullie meer enthousiasme bij studenten die op Erasmus zijn geweest?

Yu: «Ja, veel Belgische studenten zullen niet spontaan naar Pangaea (het gebouw waar veel buitenlandse studenten samenkomen, red.) gaan. Bij ex-Erasmussers is dat anders: zij missen Erasmus en zijn sneller geneigd om buitenlandse studenten in Leuven op te zoeken.»

Student

PRESES & PREJUDICE (7)

“Fakbar open tot 11 ‘s ochtends”

Elke kring torst vooroordelen met zich mee. Maar tussen waarheid en leugen ligt een glibberig pad. Veto geeft om de twee weken een Leuvense preses de kans om de vooringenomenheid over zijn of haar kring de wereld uit te helpen. Deze week: Frederik Deman van Medica.

CAROLINE VAN RHEE

Medica is de studentenkring van geneeskunde en biomedische wetenschappen. Frederik zit in het vijfde jaar geneeskunde en vertrekt volgend academiejaar naar het buitenland voor zijn stage.

Geneeskundestudenten staan er niet echt om bekend dat ze feestbeesten zijn of een uitgebreid sociaal leven hebben. Integendeel, jullie zitten blijkbaar altijd achter de boeken.

Frederik Deman: «Ik kan zeggen dat dat beeld gedeeltelijk klopt. In bepaalde aspecten van de opleiding tellen punten zeker mee. Dat is iets wat bij de meeste studenten toch in het achterhoofd speelt. Ze verwachten ook dat punten belangrijk zijn en stappen dus mee in dat patroon.»

«De eerste jaren merk je veel minder dat punten een rol spelen. In latere jaren merk je dat de studenten een goede score belangrijker vinden. Ook al telt het maar voor dertig procent mee bij het toekennen van specialisatieplaatsen. Dat wil niet zeggen dat wij nooit feesten. Er zijn zelfs dagen dat onze fakbar Doc's Bar tot elf uur 's ochtends open blijft. Jammer genoeg ligt het in een ander deel van de stad en zijn er niet veel mensen die daar iets van merken. We hebben dus wel degelijk een sociaal leven en zijn absoluut niet zo saai als iedereen denkt!»

Denk je dat dat vooroordeel bestaat omdat jullie geografisch meer afgezonderd zijn dan de andere kringen?

Frederik: «Dat zal zeker meespelen. We zijn eveneens een kring die nogal op zichzelf is. Onze fakbar ligt niet in het centrum van

Leuven, zoals de meeste andere. Voor veel studenten is het te ver om naar af te zakken. Onze lessen vinden ook plaats op Gasthuisberg, wat nogal afgelegen ligt. Trouwens, eens die berg opgefietst, kom je er niet meer vanaf als je een springuur hebt.»

Zijn er veel studenten onder jullie die het voor het geld doen?

Frederik: «Zo zullen er wel studenten zijn, maar ik heb daar nog nooit iets van gemerkt. Ik kan niet ontkennen dat het geen rol speelt, maar geld is niet de eerste motivatie om aan geneeskunde te beginnen. “Geneeskunde voor het volk” is populair onder studenten. Zij proberen ervoor te zorgen dat gezondheidszorg op een kwaliteitsvolle manier beschikbaar is voor iedereen. Zij willen zo weinig mogelijk verdienen. Bovendien zijn er ook studenten die erg geïnteresseerd zijn in ontwikkelingshulp.»

Heerst er een groot concurrentiegevoel onder jullie door beperkte specialisatieplaatsen?

Frederik: «Daar merk ik niets van, je kunt altijd wel terugvallen op vrienden. Soms gebeurt het wel eens dat iemand zijn nota's niet wil uitlenen omdat hij ze zelf nodig heeft. Misschien wordt dat fout geïnterpreteerd.»

«Niet alleen punten zijn belangrijk voor specialisatieplaatsen. Ook ervaringen, motivatie en stage-interviews spelen een grote rol. De faculteit denkt voortdurend na over nieuwe initiatieven. Zo bestaat er een idee om geen punten meer toe te kennen na een examen, maar te werken met een pass/fail-systeem. Na de bachelor en na de master zou er dan telkens één examen zijn op punten. Dat is voorlopig echter niet meer dan een idee.»

Kijken jullie neer op andere richtingen?

Frederik: «Wij kijken absoluut niet neer op andere richtingen. Soms maken we wel eens grapjes over de studenten in biomedische

“Eens die berg opgefietst, kom je er niet meer vanaf”

wetenschappen, omdat de instroom naar geneeskunde nog bestaat. We hebben gemerkt dat zij dat niet altijd even leuk vinden, dus we proberen het te beperken.»

Doktertje spelen

Is het waar dat jullie geen enkele les missen?

Frederik: «De meerderheid gaat bijna altijd naar de lessen, omdat die erg boeiend zijn. Soms hebben we ook praktische lessen, dan wordt er een echte patiënt meegebracht naar het college en mogen we doktertje spelen. Als een prof niets anders doet dan de cursus voorlezen, dan moet je niet verwachten dat we daar altijd aanwezig zijn.»

Gebeurt het wel eens dat medestudenten kwaaltjes aan jullie voorleggen?

Frederik: «Dat komt inderdaad erg vaak voor, voornamelijk op familiefeesten. Zulke vragen zijn niet altijd even leuk, zeker niet voor eerstejaarsstudenten want die kennen nog niet zo heel veel. Dat is zeker een verkeerd beeld, eerstejaars weten niet alles terwijl mensen dat wel verwachten.»

Tot slot: Gebruiken jullie de openingszin “Zullen wij twee eens doktertje spelen?”

Frederik: «Nee! Ik denk dat er veel moet gebeuren voordat ik zoiets zou zeggen en zelfs dan zou het slechts om te lachen zijn (lacht).»

Andrew Snowball

Ook fakbars moeten zich aan geluidsnormen houden

De Leuvense fakbars zullen zich moeten houden aan de algemene regelgeving in verband met geluidsbegrenzing. Schepen van Leefmilieu Mohamed Ridouani (sp.a) pleit voor een automatische begrenzing en controle. De fakbars vrezen de implicaties.

PIETER HIELE

«De wet-Schauvliege schrijft voor dat horecazaken met elektronische versterking boven de 85 decibel die langdurig open zijn, verplicht een decibelmeter moeten installeren en moeten voldoen aan de omgevingsnormen», zegt Ridouani. «We willen daarom graag verschillende systemen testen om enerzijds automatisch het geluidsniveau te kunnen begrenzen, maar anderzijds ook automatische controle te kunnen uitvoeren. In ruil wensen we de zaken te ontlasten van een dure omgevingsanalyse. Het voorstel dat we nu willen bespreken is om de registratie digitaal bij te houden en bijvoorbeeld via het internet met de politie te delen.»

De fakbars vallen onder dezelfde regelgeving als elke andere horecazaak in Leuven, en zijn dus verplicht een decibelmeter te

plaatsen en te voldoen aan de omgevingsnormen indien ze gedurende langere periode luide muziek spelen.

«Sinds januari is er ook een Europese regelgeving die vastlegt dat muzikanten moeten gelimiteerd worden op 85 decibel», benadrukt Ridouani. «Het is bewezen dat daar de grens voor de gezondheid van ons gehoor ligt. Toch wil ik zoeken naar een redelijk niveau waar zowel de feestgangers, de buurt en de gezondheid bij gebaat zijn.»

Fakbars ongerust

De studenten reageren ongerust. «Niet enkel de kostprijs van de te installeren decibelmeter baart ons zorgen», zegt Mediacpreses Frederik Deman. «Er bestaan ook vereisten rond de specifieke locatie van de decibelmeter. In het geval van onze fak-

bar Doc's Bar zou het toestel recht boven de middendoog komen te hangen. Dat kan twee kanten op: ofwel moet die middendoog weg, ofwel moeten we wekelijks een nieuwe decibelmeter kopen.»

De verantwoordelijken van de fakbars HdR en Pavlov konden nog niet reageren omdat ze het gevoel hadden nog onvoldoende op de hoogte te zijn van de specifieke vereisten.

Ridouani hoopt een akkoord rond te hebben voor de zomervakantie.

“Ofwel moet die middendoog weg, ofwel moeten we wekelijks een nieuwe decibelmeter kopen”

Wet-Schauvliege

Sinds 1 januari 2013 moeten horecauitbaters voldoen aan de voorwaarden inzake geluidsnormen die de nieuwe wet-Schauvliege oplegt. Die wet stipuleert dat horecazaken die meer dan 85 decibel produceren, een toestel moeten aankopen om het geluidsniveau te kunnen meten.

De stad Leuven wil nog een stap verder gaan. Het meettoestel zou gekoppeld worden aan een online databank waardoor de politie vanop afstand controle kan uitvoeren.

Volgens Ridouani moeten horecazaken volgens de wet-Schauvliege sowieso metingen doen en aantonen dat ze in hun buurt geen overlast bezorgen. In Leuven is dat niet nodig, maar in plaats komt er wel een maximumplafond op het geluid en een registratieplicht. Dat houdt in dat de gegevens bijgehouden en doorgevoerd worden naar de horecapolitie en de milieudienst van de stad. (pr,jm).

Student

CEO-CAFÉ LEERT STUDENTEN OVER BUSINESSPLAN

“Ondernemen doe je wanneer je in de shit zit”

Flanders District of Creativity leert studenten hoe ze kunnen ondernemen. De studenten krijgen de kans om te speeddaten met CEO's.

PIETER HIELE

Het is erg gesteld met de ondernemingszin van Vlaamse jongeren. Dat is de motivatie achter CEO Café, dat studenten de kans biedt om hun businessplan af te toetsen bij bekende CEO's. Dat gebeurt in de vorm van een speeddate waar deelnemers van de Battle of Talents in een gesprek van ongeveer 20 minuten hun businessplan bij pot en pint bespreken met enkele CEO's.

Online/Offline

“Het CEO Café kadert in de ondernemingswedstrijd Battle of Talents van de Vlaamse overheid, om jongeren te stimuleren in het ondernemen,” vertelt Marc Clerckx van Flanders District of Creativity. “Die wedstrijd speelt zich voornamelijk af op een online platform waar het hele spel van investeren en ondernemen wordt gesimuleerd.”

“Vanavond is het offline aspect van de wedstrijd,” vervolgt Clerckx. “Het is leuk om dat online platform te hebben, maar het is nog leuker om elkaar eindelijk te kunnen ontmoeten en te kunnen netwerken. Die opmerking hoorden we al vaker vanavond, dus de mening wordt gedeeld door de deelnemende studenten.”

Intrinsieke motivatie

CEO Café vindt in drie steden plaats. “We passeren in de studentensteden Gent, Leuven en Antwerpen om zoveel mogelijk studenten de kans te geven om deel te nemen,” zegt Clerckx. “CEO Café is geen verplichte activiteit. De deelnemende studenten doen mee vanuit een

intrinsieke motivatie om een idee of project uit te bouwen. Wie gemotiveerd is, kan hier terecht om belangrijke skills als het netwerken onder de knie te krijgen.”

CEO's van dienst zijn André Duval, de stichter van het reclamebureau Duval Guillaume en nu CEO van de investeerder Duval Union, Mario Fleurinck, CEO van het technologiebedrijf Melotte en Peter T'Hooft, CEO van marketingbedrijf INXCO. “We krijgen de kans om in contact te komen met mensen uit verschillende sectoren,” zegt Georges De Feu, medeoprichter van de deelnemende onderneming Qualenica. “Dat is zeer interessant, zeker omdat we ons konden voorbereiden op het gesprek en dus de juiste vragen konden stellen.”

Weinig ondernemingszin

Ook de CEO's tonen zich enthousiast. “Het is goed dat jongeren via deze weg de kans krijgen om hun ideeën tot ontwikkeling te brengen,” aldus T'Hooft. “Het is algemeen bekend dat de ondernemingszin in België zeer laag is. Dat komt volgens mij omdat we het te gemakkelijk hebben tegenwoordig. Wanneer begin je te ondernemen? Als je in de shit zit. De crisis zal dus misschien het ondernemen in België wel weer aanzwengelen.”

“Ik heb veel goede ideeën gehoord bij deze jonge studenten,” alsnog T'Hooft. “Het is belangrijk dat dat talent de kans krijgt om te groeien.” De begeleiding is broodnodig, vindt T'Hooft. “Vooral op vlak van *intellectual property* lijken de studenten niet op de hoogte.”

“Het is algemeen bekend dat de ondernemingszin in België zeer laag is. Dat komt volgens mij omdat we het te gemakkelijk hebben tegenwoordig”

“Vooral op vlak van intellectual property lijken studenten niet op de hoogte”

STUDENT

Persvers

Fakbar 2.0

De Leuvense studentenkringen zitten op aansturen van onder meer Medica samen met de stad Leuven en de KU Leuven om na te denken over een nieuwe invulling van de fakbars. “Aan het begin van het jaar werd een signaal gegeven (de fakbars sloten op donderdag 4 oktober hun deuren uit protest tegen de overlast die studenten veroorzaken, red.), maar het effect daarvan is niet eindeloos,” zegt Frederik Deman, de preses van Medica. “Bovendien verandert de studentenpopulatie snel, waardoor de actie snel vergeten wordt. We willen nu dat signaal omzetten in structurele veranderingen.”

Het initiatief komt er na de vele negatieve aandacht die fakbars kregen. “We moeten nadenken over een grondige oplossing en niet enkel focussen op wat er misgelopen is nadat het te laat is,” vertelt Deman. De kringen stellen voor een apart statuut voor fakbars in te voeren, zodat de rechten en plichten van een fakbar duidelijk en op lange termijn worden vastgelegd en sancties kunnen worden opgelegd. Dat moet helpen om de werking van de fakbars te beschermen.

Het plan, dat Fakbar 2.0 werd gedoopt, kan alvast rekenen op de steun van de stad Leuven en de KU Leuven. “Momenteel zitten we samen om het plan uit te werken en de timing en haalbaarheid vast te leggen,” besluit Deman. (ph)

Bof

De Leuvense studentenpopulatie moet al een tijdje vechten tegen het bofvirus. Als een bezorgde huismoeder zochten wij uit hoe groot het gevaar nog is.

“Sinds een klein jaar stellen we inderdaad een toename vast van bof bij Vlaamse jongvolwassenen,” zegt Rikka De Roy, de coördinator van het Medisch Centrum. “De reden waarom dat zoveel aandacht krijgt is enerzijds dat de toename ongewoon is in onze goed gevaccineerde populatie en anderzijds de mythes rond ernstige complicaties die rond de bof hangen.”

Toch is het geen geïsoleerd studentenprobleem. “Het treft vele jongvolwassenen in heel Vlaanderen en zelfs Europa,” nuanceert De Roy. “Maar wegens de grote concentratie jongvolwassenen in studentensteden en de frequente en intense onderlinge contacten onder studenten, zien we het inderdaad hoofdzakelijk in die groep. Bovendien is het ook een minder groot probleem dan bijvoorbeeld de huidige griep epidemie, die een veel grotere impact heeft, maar dat is een vertrouwd fenomeen én is beperkt in de tijd.”(ph)

Winterse studentenwelkom

Donderdagavond vond op de Oude Markt de Studentenwelkom Snow Edition plaats. Het evenement werd georganiseerd door Ekonomika, VRG en VTK. Hoewel er iets minder volk opdaagde dan verwacht, bleef de overlast niet helemaal uit.

“Ondanks de koude heerste er toch een gezellige drukte,” vertelt studenteninspecteur Nick Vanden Bussche. “Er waren zo'n twee- à drieduizend mensen aanwezig. Van de studentenwelkom zelf ervoeren we weinig overlast, maar door de krokusvakantie was er veel volk aanwezig dat de gewoontes niet kent. Daardoor hebben we toch enkele problemen vastgesteld.”

“Ondanks de vele waarschuwingen waren we genoodzaakt vijftig fietsen te verwijderen op en rond de Oude Markt,” besluit Vanden Bussche.(ph)

CEO André Duval legt aan jonge ondernemers hoe ondernemen precies werkt.

Persfoto (Trui Moerkerke)

Sociaal

ALLES HERSTELLEN IN HET REPAIR CAFÉ

Weggooien? Mooi niet!

Caroline Hermans

Iedereen kent het internetcafé en ook naaicafé's raken stilaan ingeburgerd. De volgende in de rij is: het Repair Café. In het kader van het kunstenfestival Artefact vond in het STUKcafé afgelopen zondag de eerste Leuvense editie plaats.

CAROLINE HERMANS

De Repair Cafés werden bedacht door onderzoeksjournaliste Martine Postma. Ze veroverden na Nederland, waar er al vijftig zijn, nu ook Antwerpen en Brussel. Het idee achter een Repair Café is even simpel als geniaal: vakmen-

sen helpen cafégangers door samen kapotte spullen te herstellen. Clara Moeremans van Netwerk Bewust Verbruiken, de vzw die het concept in België verspreidt: "Het concept is vrij populair. In Brussel is al aan zijn derde editie toe. Er staan verschillende plannen op stapel in gemeenten zoals Elsene,

Mechelen, Lubbeek... Eigenlijk is er vanuit alle provincies interesse. Wij sturen geïnteresseerde organisatoren materiaal op, zoals een draaiboek om op zoek te gaan naar partners. De mogelijkheden verschillen van Repair Café tot Repair Café."

"De elektriciteitsstand is heel populair dus is het een goed idee om een aantal ervaren elektriciens uit te nodigen. De naai- en fietsstanden zijn ook erg in trek, maar het is meestal pas vanaf de tweede of derde editie dat mensen hun fiets meebrengen. Een meubelmaker is ook aanwezig en dan is er nog een plak- en knutseltafel voor allerlei kleine reparaties. In sommige Repair Cafés worden ook computers en printers hersteld."

"De Leuvense versie is een eenmalige editie in het kader van Artefact, maar we bekijken of we meer edities kunnen organiseren."

Wegwerpmaatschappij

Moeremans: "De crisis zal er wel iets mee te maken hebben, maar mensen staan de laatste jaren ook stil bij de wegwerpmaatschappij. Ze vragen zich af of het kan dat we spullen weggooien bij het kleinste mankement."

De medewerkers zelf zijn zeer enthousiast. Vrijwilliger Tim Drossin: "Wij proberen alles te repareren dat van hout is, zoals meubels en speelgoed. Ik werk bij Wonen en Werken (een organisatie die opleidingen aanbiedt voor langdurig werklozen, red.) als instructeur bij de houtbewerkingopleiding. Hier zijn ook twee mensen die die cursus volgen of hebben gevolgd. Ik zit zondag vaak in het STUKcafé en dit is gewoon een beetje extra werken."

Het STUKcafé zelf draagt ook zijn steentje bij. Horecaverantwoordelijke Zoë Pauwels: "Hier komt veel logistiek bij kijken. We moesten erop letten dat het café klaar was om iedereen te ontvangen."

We hebben gezorgd dat er genoeg licht en elektriciteit was, evenals gratis koffie voor de medewerkers. We hebben een ontvangsttafel klaargezet en we zijn extra boeken in de bibliotheek gaan zoeken." Met het grote aantal bezoekers lijkt dit eerste Repair Café alvast een succes te zijn. Donderdag kun je er terug terecht voor meer herstelwerk.

“De crisis zal er wel iets mee te maken hebben, maar mensen staan de laatste jaren ook stil bij de wegwerpmaatschappij”

CLARA MOEREMANS, NETWERK
BEWUST VERBRUIKEN

Omstreden kotentoren in Vaartkom komt er toch

Het schepencollege heeft een bouwvergunning verleend aan een kotencomplex in de Vaartkom, ondanks scherpe kritiek van buurtbewoners en gemeenteraadslid Rik Daems (Open Vld). "Het schepencollege laat minstens drie miljoen euro liggen door een verkeerd contract."

SAM RIJNDERS

"Toen de stad bouwgrond verkocht aan de projectontwikkelaar, werd contractueel bepaald dat de bestemming een kantoorgebouw was," legt Rik Daems uit. Ondertussen heeft men beslist de gronden te gebruiken voor studentenkamers.

"Aan koten kun je veel geld verdienen, meer dan aan kantoren," gaat Daems verder. Het stadsbestuur had volgens hem gemakkelijk drie miljoen euro meer kunnen vragen voor de bouwgrond. "Ze belazeren de Leuvense belastingbetaler."

Op de gemeenteraad werden de bezwaren van Daems doorverwezen naar een commissievergadering. Maar ondertussen heeft het schepencollege de bouwvergunning toch verleend. "Dat is minachting voor de gemeenteraad. Misschien kwam de burgemeester in het verleden met zulke trucjes weg, maar met mij lukt dat niet. Ik ben zelf zes jaar burgemeester geweest. Ik weet hoe

het functioneert," reageert Daems verbolgen.

Hij zal naar eigen zeggen zeker een procedure tegen de beslissing van het schepencollege opstarten. Daems: "Elke Leuvenaar kan zich bovendien burgerlijke partij stellen omdat het oorspronkelijke contract niet werd gerespecteerd. Het schepencollege is dan hoofdelijk aansprakelijk. Ze kunnen dus zelf betalen, ik heb hen gewaarshuwd."

Oppositiepartij N-VA deelt alvast de kritiek van Daems. Groen, die andere grote oppositiepartij, staat sceptisch tegenover de argumentatie van Daems. "Wij zijn daar niet van overtuigd. Als dat echt zo was, dan had men dat al lang aangekaart bij de projectontwikkelaar," meent Fatiha Dahmani (Groen).

Volgens schepen van Ruimtelijke Ordening Carl Devlies (CD&V) zijn alle procedures correct gevolgd.

“Leuvens stadsbestuur laat miljoenen euro's liggen”

RIK DAEMS, OPEN VLD

“Dit is geen ideale locatie”

FATIHA DAHMANI, GROEN

Boze buurt

"Op deze manier krijg je ook een revolutie in de buurt," aldus Daems. "De bewoners hebben een appartement gekocht in de veronderstelling dat daar kantoren kwamen. Die mensen zijn bedrogen." Het hele project zet volgens Daems het kwetsbare samenleven tussen studenten en bewoners op de helling, wat ten koste gaat van het imago van de Leuvense student.

Devlies benadrukt dat buurtbewoners nog altijd beroep kunnen aantekenen tegen de bouwvergunning.

Voor Groen is de leefkwaliteit van de buurtbewoners aan de Vaartkom niet het voornaamste bezwaar. "Het verkeer brengt daar nu al meer hinder dan mogelijke studenten," vertelt Dahmani. "Maar dit is geen ideale locatie. Er is geen campus in de onmiddellijke omgeving en geen goede verbinding met het openbaar vervoer of de fiets voorzien."

Zowel Groen als N-VA herhaalt zijn pleidooi om een globale visie op studentenhuisvesting te ontwikkelen. "De stad beweert dat ze die heeft, maar dan moeten ze die

bekend maken," aldus Luk Bellens (N-VA).

Oppositievehikel

Boze buurtbewoners hebben zich alvast verenigd in het Vaartcomité, dat de krachten bundelt met het Burgemeestercomité. Dat laatste verzet zich tegen de komst van een studentenresidentie op de locatie van de voormalige Studiobioscopen. De woordvoester van beide comités is gemeenteraadslid Sabine Bovend'aerde (Open VLD).

"Een heel rare combinatie," aldus Dahmani. "Laat buurtcomités aan burgers over, hou je daar als politicus buiten. Mevrouw Bovend'aerde woont bovendien in de Burgemeesterstraat, niet aan de Vaartkom. Dit lijkt wel een heksenjacht op studentenhuisvesting." Zo wordt ook de geloofwaardigheid van de buurtcomités ondergraven, die het stadsbestuur nu kan wegzetten als oppositievehikels, aldus Dahmani.

Daems begrijpt de kritiek niet. "Mag een gemeenteraadslid dan geen burger van Leuven meer zijn? Bovendien speelt ook Bart Massart, voormalig schepen van Ruimtelijke Ordening voor CD&V, een leidende rol binnen het Vaartcomité."

Sociaal

INTERVIEW BARBARA VAN DYCK EN HET GEVECHT MET DE AARDAPPELEN

“Deze zaak is een gevaarlijk precedent”

Vorige week werd de voormalige KU Leuvenonderzoekster Barbara Van Dyck veroordeeld tot zes maanden cel omdat ze meedeed aan een actie tegen genetisch gemanipuleerde aardappelen. Toch blijft ze geloven in haar ideaal.

JENS CARDINAELS

“Was het het achteraf bekeken waard om deel te nemen aan de actie?” vraagt Barbara Van Dyck zich af. “De actie” is de bestorming op 29 mei 2011 van een veld in Wetteren waarop genetisch gemanipuleerde aardappelen, zogenaamde ggo’s (genetische gemodificeerde organismen), gekweekt werden. Vorige week kreeg ze er een gevangenisstraf van zes maanden voor. “Het was het zeker waard. De bedoeling was: het debat over ggo’s in de landbouw openen en dat is ons gelukt.”

Bent u volledig tegen ggo’s?

Van Dyck: «Ik ben uiteraard niet tegen biotechnologisch onderzoek of wetenschappelijke proeven. Ik nam deel aan de actie in Wetteren omdat het ging om de introductie van ggo’s in de natuur als opstap naar commercialisering in de landbouw. Daar ben ik tegen. Ggo’s zijn een manier om zaaigoed te privatiseren via patenten. Zo maken bedrijven zoals BASF en Bayer de boeren – en ons allemaal – afhankelijk van hen. Normaal zaait een boer het zaad dat hij het jaar voordien oogstte. Als hij met gepatenteerd zaaigoed begint, moet hij elk jaar zaad kopen bij multinationals, want zaad bewaren mag niet. «Vandaag is onderzoek vaak een economische activiteit die geld moet opleveren. Daardoor krijgt kennis die economisch minder inzetbaar is, minder kansen.»

«Het doel van landbouwers is minder verlies leiden door de aardappelziekte. Dat kan via onderzoek naar ggo’s of via onderzoek naar ziektereductie door selectie en door verschillende aardappelvariëteiten en gewassen op een veld aan te planten. Maar die laatste methode is gebaseerd op diversiteit en ze is minder interessant voor een bedrijf dat zoveel mogelijk zaad wil verkopen.»

Pesticiden

Zal er geen concurrentie ontstaan tussen verschillende zaadbedrijven?

Van Dyck: «In een ideale wereld wel, maar vandaag hebben tien bedrijven het zaaigoed van heel de wereld in handen. Grote spelers kopen kleinere concurrenten op.»

«Er is nog een ander argument om voorzichtig te zijn met ggo’s: de gevolgen ervan op de gezondheid en het leefmilieu zijn niet bekend. Men zegt vaak dat ggo’s zullen leiden tot een verminderd verbruik van pesticiden, maar vandaag stimuleren ggo’s net het gebruik ervan. Er wordt ook gezegd dat er geen probleem is voor de gezondheid, bijvoorbeeld omdat de Amerikanen al tien jaar ggo’s eten en niet ziek worden. Maar het wordt gewoon niet onderzocht. Er wordt veel te weinig onderzoek gedaan naar de effecten op de mens en het milieu.»

«Niet alleen de universiteiten spelen een actieve rol, maar ook de Vlaamse regering: ze wil vooral

technologische innovatie aanmoedigen. Zo laat ze het via het Vlaams Instituut voor Biotechnologie toe om publieke kennis te privatiseren. De regering focust zich zo hard op economische groei, dat ze voorbij gaat aan risicofactoren.»

«Dat verklaart mede waarom er zo repressief tegen ons wordt opgetreden. Er is duidelijk een politieke gevoelige snaar geraakt. Na de veldbestorming zei Vlaams minister-president Kris Peeters (CD&V): “We zullen de activisten vervolgen voor bendevoering.” Een heel gekke uitspraak voor een minister-president uit een land waarin er scheiding der machten is.»

«Ook de reactie van de KU Leuven op mijn deelname aan de actie is tekenend: ze ontsloegen me op staande voet. Ik heb het gevoel dat men een voorbeeld wou stellen. Enerzijds aan studenten en onderzoekers, anderzijds aan investeerders: “Aan onze universiteit tolereren we zo’n gedrag niet.”»

Hoe had de universiteit volgens u moeten reageren?

Van Dyck: «Ze had het debat kunnen voeren over de maatschappelijke rol van onderzoekers, over de privatisering van onderzoek en over de voor- en nadelen van ggo’s. Dat zou beter geweest zijn voor de universiteit. En natuurlijk ook voor mij. De missie van de universiteit is toch kritisch nadenken over de maatschappij?»

«Elf actievoerders, waaronder ikzelf werden vorige week bij verstek veroordeeld voor bendevoering. Dat is absurd: het ging om een politieke actie. Deze zaak is een gevaarlijk precedent: iedereen die zich maatschappelijk inzet, heeft er belang bij dat we ze aanvechten.»

“De Vlaamse regering focust zich zo hard op economische groei, dat ze voorbij gaat aan risicofactoren”

Persfoto

Oudere Leuvense Lesbiennes verenigen zich

Afgelopen vrijdag was een nieuwe mijlpaal in de Vlaamse holebigeschiedenis. Op een receptie in het Holebihuis werd Kaya 60-plus, de eerste vereniging voor oudere lesbiennes in Vlaanderen voorgesteld.

PHILIP GALLASZ

Het Holebihuis in Leuven is al langer bekend om zijn pionierswerk. De oprichting van de nieuwe afdeling voor lesbiennes boven de zestig kon op heel wat belangstelling rekenen. Toch waren verantwoordelijken Chris Tillieu en Lydia Geeroms geschrokken van de media-aandacht. Die is welkom, maar gaat volgens Chris soms voorbij aan de essentie.

“De kranten kicken op een oudere lesbienne zoals ik en op het coming-outproces. Maar ik wil niet getuigen over hoe het vroeger was. Ik wil vertellen over mijn wens voor een meer open maatschappij, waarin de vraag of je een man of vrouw als partner hebt, vanzelfsprekend

is. Dan moet er ook geen aparte groep meer bestaan zoals Kaya,” zegt Chris.

Bij de Hopi-indianen betekent Kaya zoveel als “oudere wijzere zussen”. “Met ouder worden voel je dat het lichaam geteisterd wordt door de tand des tijds. Op een oudere leeftijd wil je de zaken rustiger aanpakken. Daarom zullen onze wandelingen korter zijn, en zal er regelmatig een café op de weg liggen,” vertelde mede-verantwoordelijke Lydia de toehoorders in haar speech.

Verborgen leven

Christine, de ondervoorzitster van het Labyrint, de koepelvereniging voor Leuvense lesbiennes voegt nog een belangrijke reden toe. “Er zijn

nog lesbiennes die een verborgen leven leiden in een relatie met een man. Ook voor hen willen we er zijn. Zodat ze niet vereenzamen, wanneer hun partner bijvoorbeeld overlijdt.”

“In de groep 60-plussers zijn er veel die lang in de kast hebben gezeten of blijven zitten,” vult Lydia aan. “De laatste jaren beginnen steeds meer vrouwen die getrouwd zijn contacten te leggen. Omdat ze beseffen, of al lang wisten, dat ze lesbisch zijn. We willen hun de kans geven te tonen wie ze zijn.”

“Het voordeel van een lesbische organisatie is dan ook dat je naar een gemeenschap komt van gelijkgeaarden,” gaat Lydia verder. “Niet dat we daarom op elkaar verliefd worden, maar je hoeft niets steeds je seksuele geaardheid verduidelijken. Men gaat er nog al te vaak van uit dat een vrouw die er niet extreem mannelijk uitziet, een man als partner heeft. Net zoals het een onnozel en

simpel stereotype is dat lesbiennes mannenhaatsters zijn.”

Voorloper

“Wanneer er vanuit de bevolking een drive komt, mag de stad niet achterblijven,” vertelt schepen van Gelijke Kansen Denise Vandevort (sp.a)

geslacht. Een opdeling volgens seksuele geaardheid heeft volgens mij dan ook even weinig zin als die tussen autochtonen en allochtonen.”

Ook Claire en Christa, twee vriendinnen uit Sint-Niklaas en Zwijndrecht, roemen Het Holebihuis voor zijn gastvrijheid en

“Het is een onnozel en simpel stereotype dat lesbiennes mannenhaatsters zijn”

LYDIA GEEROMS

die samen met haar partijgenote en schepen van Senioren Myriam Fannes achter de vereniging staat.

“In de holebigeschiedenis is Leuven altijd een voorloper geweest. Het stadsbestuur gaat daar op een progressieve manier mee om. In ieder van ons zit wel iets van het andere

pionierswerk. Dat er nu ook een vereniging voor oudere vrouwen bestaat, juichen ze toe. “Oudere lesbiennes hebben bovendien meer levenservaring en zijn minder oppervlakkig in het contact. De jeugd denkt toch maar aan één ding,” zeggen ze lachend.

Onderzoek

LIEFDE IN HET POSTMODERNISME

“Er is te veel Valentijn!”

Op dagen als Valentijn kan de KU Leuven natuurlijk niet anders dan een wetenschappelijk tintje geven aan de hoogdag van de commerciële liefde. Geen chocoladen hartjes en kaarten, maar een lezing over relaties.

CÉDRIC SUTTELS

Metaforum, de denktank van de KU Leuven, had speciaal voor Valentijn socioloog Koenraad Matthijs en relatietherapeut Alfons Vansteenwegen uitgenodigd. Het algemene onderwerp luidde Uitdagingen en gevolgen van postmoderne relatievorming en -ontbinding.

Professor Matthijs begon zijn uiteenzetting met hét pionierswerk van zo'n halve eeuw geleden van William Goode. Daarin beschreef Goode de sociologische ontwikkelingen en poneerde hij zelfs een visie op de toekomst. Van 1850 tot 1960 kwam voor de eerste maal een geheel van invloeden ge-

deden gewoon wat altijd al de norm was, zo dachten ze. Er waren geen buitenechtelijke kinderen en scheidingen.

Betty Friedan, een studente van Goode, ging zelfs nog verder. Zij onderzocht *the problem that has no name*. Na een opsomming van de verschillende huishoudelijke taken en huwelijksplichten van de vrouw, concludeerde zij met de vraag of dit nu alles was. Door promotie van het huishoudelijke ideaal van moeder de vrouw waren vrouwen al bij voorbaat uitgesloten om carrière buitenshuis te maken.

Vanaf het midden van de jaren '60 was het dan eindelijk zo ver: de meisjes geboren tij-

den huwelijken. De moderne samenleving staat dus helemaal niet op instorten.

De wetenschappelijke uitdaging, die we nu moeten aangaan, bestaat uit het scheppen van sociologische, juridische en psychologische duidelijkheid. “Wat we weten, is eigenlijk dat we heel weinig weten,” concludeerde Matthijs. Eén van de grote oorzaken van het hoge aantal scheidingen is dat er te veel Valentijn is. We huwen namelijk uit liefde en niet vanwege economisch of politiek belang. “Het is dus niet een *history*, maar een *her-story* sloot Matthijs af.

Partnerkeuze

Professor Vansteenwegen poneerde nog enkele tegenstellingen tussen vroeger en nu om het debat te starten. Het huwelijk is geëvolueerd van een instituut naar een beslissing tussen twee individuen die ad hoc hun regels maken.

Dat seks vroeger taboe was, is alomgekend. Tevens was het voor mannen een recht en voor vrouwen een plicht. Seks is nu overal en lijkt zelfs een verplichting binnen een relatie. Tot slot staat ook nog de duurzaamheid van relaties onder druk. Meer en meer ziet men het als een voorlopig iets.

Zoals Umberto Eco zou stellen, 'Zoals Barbara Cartland zou stellen, "ik houd zielsveel van je".'

Ik ben een slaaf 4 jou!¹ Existentieel vraagje: Is dit het echte leven, of is dit slechts fantasie, ontsproten aan de verbeelding van een verveelde cartoonist?²

La vie n'est pas une tragédie, c'est une comédie, ma jolie femme!³ Maar zelfs in dromen bevinden wij ons niet in de leegte of in de hemel, maar op aarde, in het rijk der werkelijkheid, we zien enkel reële dingen in de verrukkelijke schemering van verbeelding, in plaats van het eenvoudige daglicht van de realiteit en noodzakelijkheid.⁴

Bibliografie

¹Brief aan keizer Trajanus, Plinius de jongere

²Opmerking van de cartoonist:

Mijn beelden zijn de werkelijkheid zelf, en niet een imitatie ervan.^a

^aDonald Judd

³Séminaire du 15 novembre, Jacques Lacan

⁴Het wezen van het christendom, Ludwig Feuerbach

Stiefkinderen, vogelnestgezinnen en valieskinderen

lijktijdig voor in alle beschavingen. Dit had als gevolg dat verwantschappen en families plaats moesten maken voor het kerngezin: een man, een vrouw en hun kinderen.

Moeder de vrouw

De kerngezinnen, die toen ontstonden, waren aparte en gesloten eenheden. Man en vrouw hadden elk hun eigen positie, die eigenlijk gewoon het hedendaags cliché voorstelde: de man had status en werk, de vrouw had haar keuken, de kinderen en het huishouden. Dit gegeven van huwen kwam in het midden van de 19e eeuw op kruissnelheid met een ritualisering van de gezinsband en een huwelijksbegeerte als grootse gevolgen: men moest getrouwd zijn om waardering te krijgen.

Goode onderzocht verder de interbellumkinderen, of zo'n drie tot vier generaties later. Deze groep huwde nog steeds *en masse* en kregen ook minstens drie kinderen. Ze

dens en na de Tweede Wereldoorlog waren volwassen geworden. Ze besloten om minder en later te huwen en minder kinderen te krijgen. Gevolg was wel dat het aantal echtscheidingen steeg, net als het aantal buitenechtelijke kinderen en het aantal koppels dat ongehuwd samenwoonde. Een oorzaak was de toename van het opleidingsniveau.

Er kwamen nieuwe gezinstypes die ook hun weerslag hadden in het taalgebruik. Stiefkinderen, vogelnestgezinnen en valieskinderen, het zijn maar enkele voorbeelden van hoe de samenleving er nu uitziet.

Historische constante

Maar professor Matthijs stelde ons gerust. Het was eigenlijk allemaal niet zo nieuw als we denken. De 19de eeuw telde procentueel evenveel tweeverdieners als nu. Weinig en laat trouwen is een historische constante, behalve in die luttele honderd jaar. In bepaalde culturen bestonden er zelfs al homo-

Nieuw geneesmiddel tegen leukemie in de maak?

Leukemie en hiv zijn twee ogenschijnlijk totaal verschillende medische problemen. Maar wetenschappers van het Leuvense Laboratorium voor Moleculaire Virologie en Gentherapie hopen beide ziektes te kunnen aanpakken met gelijkaardige geneesmiddelen.

WOUTER GOUDESEUNE

Dokter Jan De Rijck van het Labo voor Moleculaire Virologie en Gentherapie onder leiding van professor Zeger Debyser legt uit: “Virussen, zoals hiv, zijn heel kleine organismen die de cellen van hun gastheer kapen om zich te vermenigvuldigen. Ze maken onder meer gebruik van de eiwitten, de bouwstenen van een cel, van de gastheer. Leukemie is een ziekte, meer bepaald een kanker van bloedcellen. Dat wil zeggen dat een bepaald type van bloedcellen zich ongecontroleerd delen, waardoor de groei van de normale cellen verhinderd wordt. Er zijn veel verschillende soorten leukemie. “

Cocktail

Er bestaan al geneesmiddelen om hiv af te remmen. “Hiv wordt altijd behandeld met een cocktail van geneesmiddelen. Dat doet men omdat het zich heel gemakkelijk aanpast en resistent wordt tegen een ge-

neesmiddel. Door met meerdere geneesmiddelen te werken is de kans dat het virus resistent wordt veel kleiner. Bij kanker doet men iets gelijkaardigs, naast radiotherapie of beenmergtransplantaties kan men ook een cocktail aan geneesmiddelen toedienen (chemotherapie) die de groei van kankercel-

“Het eiwit LEDGF/p75 speelt een gelijkaardige rol bij hiv als bij leukemie”

len afremt of ze vernietigt,” aldus De Rijck.

Die behandelingen kennen hun limieten. De Rijck licht toe: “Bij hiv is het mogelijk om het virus af te remmen, maar niet om het volledig weg te krijgen. De geneesmiddelen moeten levenslang ingenomen worden en kennen ook bijwerkingen. Bij

leukemie hangt de behandeling sterk af van het type leukemie. Bij sommige types heb je 80 percent kans op genezing, bij andere types is de overlevingskans slechts 40 percent. Het type leukemie waar ik onderzoek naar gedaan heb, is een heel agressieve vorm van leukemie die vooral bij jonge kinderen voorkomt.”

Dna

Het team van De Rijck doet al jaren onderzoek naar het hiv-virus, dat aids veroorzaakt. “Het heeft de belangrijke eigenschap

keerd wordt. Vandaag worden die moleculen verder ontwikkeld door de industrie in de hoop een nieuw en krachtig geneesmiddel tegen hiv te ontwikkelen.”

“In 2008 heeft een andere groep onderzoekers gevonden dat hetzelfde eiwit een ander complex van eiwitten ook verankert op het dna van de cel. Dat complex van eiwitten is betrokken bij de vorming van bepaalde vormen van leukemie. Het eiwit LEDGF/p75 speelt dus een gelijkaardige rol bij hiv als bij leukemie. In samenwerking met een team van de universiteit van Basel, gespecialiseerd in leukemie, hebben we de op LEDGF/p75 gebaseerde strategieën die we gebruikten voor behandeling van hiv uitgetest op cultuur en proefdiermodellen van leukemie. Dat bleek te werken, op dezelfde wijze konden we leukemie blokkeren,” zegt De Rijck.

Helaas wil dat niet zeker zeggen dat er nu een nieuw geneesmiddel voor leukemie op de markt zal komen. De Rijck licht toe: “We moeten nu nog een kleine molecule vinden die de interactie tussen LEDGF en het eiwitcomplex kan verbreken. Zover zijn we niet, het is zelfs niet zeker dat we ooit een molecule zullen vinden. Indien wel, zou het sowieso nog een tiental jaar duren vooraleer een geneesmiddel klaar is.”

Cultuur

BRAAKLAND/ZHEBILDING KASPAR

Ritmische tekst in talige wereld

Op 26 februari gaat Kaspar, de nieuwe productie van Braakland/Zhebuilding (BZB) in première. Het stuk is geschreven door Stijn Devillé en Adriaan Van Aken. De muziek is van Geert Waegeman.

CHARLOTTE VEKEMANS

Wie is Kaspar?

Stijn Devillé: «Kaspar Hauser is een historisch personage, een jongen die op Pinksteren in 1828 op de markt in Nürnberg verscheen. Hij had een briefje mee, gericht aan de ritmeester Von Wessenig. Hij kon zijn naam schrijven en hij kon één zin zeggen: "Ruiter wil ik worden, zoals ook mijn vader was." De mensen waren geïntrigeerd door die vreemde jongen die amper kon lopen of praten. Kaspar leerde vervolgens spreken en hij vertelde dat hij heel zijn bewuste leven had doorgebracht in een klein hol, waar hij niet kon rechtstaan.»

«Er ontstonden allerlei speculaties over Kaspars afkomst en de reden van zijn opsluiting en tot op vandaag is zijn herkomst onbekend. Men heeft een tijdje gedacht dat het een opvolgingskwesie was in één van de vele vorstendommen dat Duitsland rijk was in de negentiende eeuw.»

Adriaan Van Aken: «Kaspar had ook littekens van inenting en dat duidde op hogere komaf in die tijd. Hij zou ook niet van direct na zijn geboorte in dat hol hebben gezeten maar van zijn peuter- of kleuterjaren. Hij zou dus wel al contact hebben gehad met mensen. Dat maakte hem heel interessant voor taalonderzoekers. Het hersengebied dat met taal bezig is, zou bij hem wel zijn geactiveerd maar dat gebied was heel lang niet geprikkeld. Toen hij dan terug onder de mensen kwam, heeft hij de draad heel snel opgepikt. Een slimmerik is hij nooit geworden maar hij functioneerde in de maatschappij. Hij is klerk geworden maar is kort nadien vermoord.»

Het stuk is een herneming...

Van Aken: «(onderbreekt) Nee, wij spreken niet over hernemingen hier bij BZB. Onze slogan is: "wij hernemen niets, wij houden op repertoire." Dat is echt een beleidskeuze. We gooien een goed stuk nooit meteen weg nadat het is gespeeld. Als het echt goed is, dan houden we het in de kast. Dit stuk heeft ook een volledig nieuwe encenering meegekregen. We zijn van drie naar vijf acteurs gegaan en de muziek is ook volledig vernieuwd.»

Deville: «Het stuk wordt nu bijna exact tien jaar later opnieuw gespeeld maar het is volledig vernieuwd. In de afgelopen tien jaar hebben we een andere manier ontwikkeld om muziektheater maken. Nu gaan we daar veel verder in: het stemmenspel neemt een belangrijkere plaats in. Tegelijkertijd is er ook een grote dramaturgische ingreep gebeurd: per voorstelling hebben we nu een andere hoofdacteur. Net zoals Kaspar als een onbeschreven blad in de wereld kwam, gaan wij ook een onvoorbereide acteur de scène op sturen.»

Van Aken: «De acteur leest dan zijn tekst af van een autocue en hij krijgt regieaanwijzingen van zijn medeacteurs.»

Weten de hoofdacteurs niets over het stuk?

Van Aken: «Nee, eigenlijk niet. De figuur van Kaspar Hauser is wel al gekend in het theater, dat helpt natuurlijk wel. Er is binnen theater ook al wel veel mee gedaan. De acteur kent de figuur dus wel. Het spreekt veel acteurs aan om eens niet te moeten voorbereiden en toch zo'n interessant personage neer te zetten.»

Deville: «Het was echt heel fijn dat alle acteurs die we vroegen zo positief reageer-

den. Vrijwel iedereen zei meteen ja, terwijl we allemaal schroom hadden om het aan een acteur te vragen. Daarom hebben we de taken wat verdeeld want iedereen was bang om die telefoontjes te doen. Het was gelukkig al van het eerste telefoontje duidelijk dat iedereen het meteen zag zitten.»

«We hebben ook een doorloop gedaan van het stuk met iemand die van toeten noch blazen wist en die maar twee, drie opmerkingen had gekregen voor hij de planken op ging. Het is heel leuk om te zien wat voor effect dat dat heeft op het stuk. De andere acteurs moeten erg alert zijn en de hoofdacteur ondersteunen.»

Van Aken: «Het is grappig om met een onwetende om te gaan, je kunt die gemakkelijk om de tuin leiden of een beetje plagen. Hij kan niets terug doen. Dat is natuurlijk

van hedendaagse en historische elementen zodat er een heel eigen wereld wordt gecreëerd. Vlaanderen en Beieren worden continu door elkaar gemengd. Dat maakt de voorstelling zo leuk. Langs de ene kant springt het verhaal alle kanten uit en langs de andere kant is het eigenlijk heel samenhangend. Juist omdat het zo'n eigen wereld is geworden. Het is ook onze bedoeling om een erg talige, nieuwe

.....
“Per voorstelling hebben we een andere hoofdacteur”

wereld te scheppen. De voorstelling is op vlak van taal ook weer een mix van *vanalles*. Van meer retorische stukken tot grappen en grollen.»

parodie op iets, ofwel compleet een eigen wereld, er is geen grijze zone. Net zoals de teksten soms verwijzen naar de historische werkelijkheid of hun eigen wereld voorstellen.»

Hoe komen muziek en tekst uiteindelijk samen als jullie een stuk maken?

Van Aken: «Bij Kaspar is dat anders gegaan dan bij de meeste van onze stukken. We hebben een tijd geleden een soort workshop 'spreken op muziek' gedaan met onze medewerkers en we zijn toen vertrokken van de tekst van Kaspar. Dat was een klein onderzoekje om te kijken hoe tekst en muziek samenvallen en wat dat doet met beiden. De herwerking van Kaspar is van daaruit gegroeid. De rest van het stuk hebben we nadien in elkaar gestoken. Bij onze andere stukken starten we meestal apart, de acteurs en de muzikanten. Die twee delen worden nadien bij elkaar gelegd en dan wordt er gepuzzeld.»

Waegeman: «De dosering van de muziek is heel erg belangrijk, daar sleutelen we meestal nog een tijdje aan. Sommige de-

Charlotte Vekemans

ook weer de link met de historische Kaspar. Hij was ook compleet leeg, de andere mensen wilden hem dan meteen "vullen". Dat is dan ook gebeurd met Kaspar Hauser, op

.....
“We gooien een goed stuk nooit meteen weg nadat het is gespeeld”

het einde van zijn leven was hij een doodgedoemde Duitse klerk.»

Grijze zone

Is de setting van het stuk het historische Duitsland van de negentiende eeuw?

Van Aken: «Nee, dat is van de eerste minuut duidelijk. Het is een mix geworden

Speelt de muziek dan nog een grote rol?

Deville: «Zeker, de tekst is de meest ritmische die we ooit hebben geschreven.»

Van Aken: «Bij BZB maken we echt muziektheater dus muziek is een vanzelfsprekend onderdeel van onze stukken. In vergelijking met de vorige versie neemt muziek hier een nog grotere rol in. Sinds 2003 hebben we veel bijgeleerd en we gebruiken nu ook al een tijd microfoons. Daardoor passen tekst en muziek beter samen. Het klankbeeld klopt.»

Geert Waegeman: «De muziek is ook vertrokken vanuit het personage Kaspar. Die jongen was een onbeschreven blad en hij herkent nog geen melodieën, eerder aparte tonen. De muziek is dus opgebouwd uit een soort atomen, die dan evolueren naar verschillende ritmes. Elke klank heeft haar eigen betekenis. Ik heb ernaar gestreefd om een eigen wereld van klanken samen te stellen van waaruit ik die atomen in eender welke combinatie kan laten terugkomen. De muziek is ofwel

len hebben nu eenmaal meer nood aan muziek dan andere. Tekst en muziek moeten samen passen, anders werkt het niet.»

Van Aken: «Deze keer hebben we ook het gezelschap gekregen van Rudi Trouvé (*van onder andere The Love Substitutes, red.*). Hij heeft de rol opgenomen van muzikale dramaturg. Geert maakt de muziek en hij komt regelmatig eens langs om te kijken of het allemaal in elkaar past. Hij kan ook goed vertalen naar onze geluidstechnicus wat we juist willen bereiken, gewoon omdat hij meer kennis heeft van de technische kant. Hij kan zo ook goed inschatten hoe iets overkomt op het publiek en dat is een grote meerwaarde voor het stuk. Het is de bedoeling dat, ook als je je ogen sluit, het werkt. Als dat het geval is, zit het stuk meestal wel goed. En dat is met Kaspar zo.»

Kaspar gaat op 26 februari in première in OPEK en speelt tot 28 februari.

Cultuur

SAINT AMOUR

Valentijn voor culturo's

Wat hebben Leonard Nolens en Erwin Mortier gemeen met Helmut Lotti? Ze stonden samen op de planken van de Leuvense Stadsschouwburg in het kader van Saint Amour, de literaire avond bij uitstek. Ofte: Valentijn voor culturo's.

PIETER ROMBOUTS

Al twintig jaar lang probeert Saint Amour geschriften rond de liefde naar het grote publiek te dragen. In de eerste veertien edities stond Hugo Claus prominent op de affiche en vijf jaar na het overlijden van de meester is zijn aanwezigheid nog steeds voelbaar. Niet alleen in de voor-

den. Daarom vonden wij het samenspel tussen Ellen Schoenaerts en Josse De Pauw meer geslaagd. De acteur verscheen op een groot scherm in close-up en gaf een lied van Schoenaerts - zus van - een meerwaarde die ons vooral deed mijmeren hoe mooi De Pauws stem wel is.

Het omgekeerde overkwam ons bij Maartje Wortel. Haar

daarop volgde dus een bijdrage die de aandacht deed verzwakken. Het zou de voorbode zijn van een wisselvallige avond.

De Kei

Slecht praten doen we niet graag, daarom focussen we op de hoogtepunten. Erwin Mortier liet Evariste de Launey de Kerchove, bijgenaamd "De Kei", aan het woord. Kenners van het werk van Hugo Claus weten: de Kei is een jezuïet die les gaf op het College waar Louis Seynaeve naartoe ging. Ook voor zij die *Het verdriet van België* nooit hebben gelezen is de brief die de stervende pater aan Louis schrijft een bijzonder stuk. De link met de Roger Vangheluwe van deze wereld is snel gelegd. Mortier weet zo op het koord te

balanceren dat hij het publiek laat meevoelen met de briefschrijver.

Tijdens de optredens van *éminences grises* Stefan Hertmans en Leonard Nolens kon je een speld horen vallen. Hertmans las onder meer *Rijpe kersen* voor, en *Sushivingers*. Hij bracht ook een ode aan Claus met een gedicht dat hij schreef naar aanleiding van een spel petanque dat hij ooit speelde met de meester. Een substantief dat ook opgaat voor Nolens, door presentator Sven Speybrouck zo goed als de plaatsvervanger van Claus op aarde genoemd. De dichter was zijn innemende zelf. Gaf geen show, las voor uit eigen werk en kreeg een open doekje.

Boon

De absolute ster van de avond was Marijke Boon. Mogelijk omdat zij een van de weinige performers was die de kaart van de humor trok, maar ook omdat eenvoud siert. Een accordeon, ongecompliceerde teksten en een lied dat Hugo Claus in de eerste editie van Saint Amour nog tot een van zijn favorieten benoemde. Het zou zelfs zo zijn dat de schrijver enkel voor haar uit de coulissen kwam om haar aan het werk te zien. Begrijpelijk ook: niemand bleef onbewogen bij haar act. Haar laatste dichtbundel, *Knalgroen gifrood*, is overigens een vette aanrader.

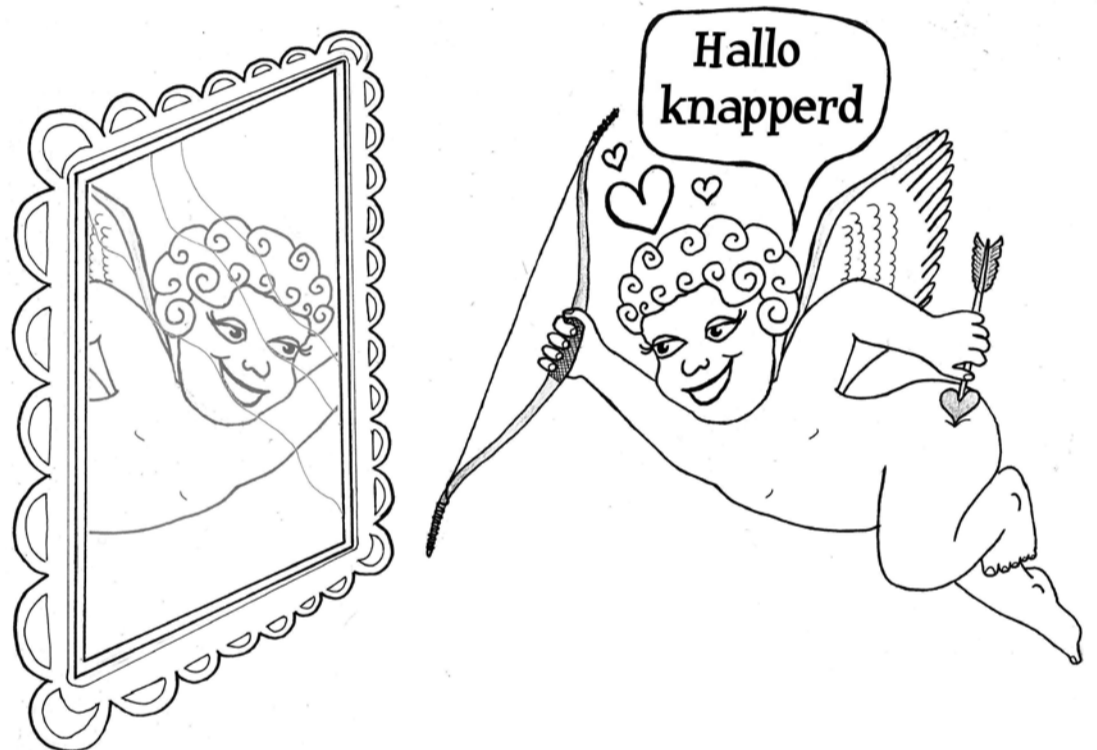
En wat we vonden van Helmut Lotti? Geef ons maar Tiritomba.

Vijf jaar na het overlijden van Hugo Claus is zijn aanwezigheid nog steeds voelbaar

drachten, ook in projecties en liederen.

Organisator Behoud De Begeerte weet goed gebruik te maken van alle mogelijkheden *on stage*. Zo bracht Anne Vegter, nieuwbakken dichter des vaderlands bij onze noorderburen, het gedicht *Nu nog* met de stem van Claus alsof de dichter uit de hemel kwam neerdalen. Jammer dat we Claus vlak daarvoor het gedicht al eens hadden horen brengen op archiefbeel-

monotone manier van voordragen, of het er nu om gedaan was of niet, deed ons in het midden van haar bijdrage afhaken. Zij kwam na Yannick Dangre, de dichter-schrijver die de avond mocht openen met de woorden: "Over gewone liefde valt niet te schrijven." Een sterk verhaal over een passionele achtervolging als ware het tikkertje volgde. Ondanks die ene ringtone (zet uw gsm toch af, culturo's!) lang geen slechte opener, maar

Wat als de lente niet meer komt?

Wat als de wereld wordt getroffen door een mysterieuze, allesomvattende natuurramp? Die denkoefening wordt gemaakt in *La cinquième saison*, een film van Peter Brosens en Jessica Woodworth, zijn echtgenote. Zij geven het ondenkbare op anderhalf uur tijd angstaanjagend goed vorm.

PIETER ROMBOUTS

Soms zijn er films die in elk tijdschrift lof toebedeeld krijgen terwijl het grote publiek liever naar *The Hobbit* gaat. *La cinquième saison* (of *Het vijfde seizoen*) is er zo eentje: al wekelang aan de filmtop van onder meer *Humo* en deze maand (terecht) in de selectie van Cinema ZED. Een film die gedraaid werd in België, meer bepaald in de buurt van Dinant. "Op twee kilometer van ons huis in Falaën in de Condroz," vertelt regisseur Peter Brosens. "Het is een schitterend decor: het roept sterk het gevoel op van een geïsoleerd dorpje diep in de bossen van de Ardennen."

La cinquième saison is het sluitstuk van een trilogie met *Khadak* en *Altiplano* als illustere voorgangers. In het drama doet de natuur haar macht gelden tegenover de mensheid. Er zijn geen zekerheden meer: de lente wil niet meer komen, de cyclus der seizoenen is volledig ontspoord. Sciencefiction, maar dan zonder de aliens, misschien nog het best vergelijkbaar met wat er gebeurt in het verder vreselijke *The Happening*.

In een kleine dorpsgemeenschap leidt het uitblijven van de lente tot onbegrip. In beeld: boeren die de grond met hun handen doorploeteren om vast te stellen dat de zaden nog geen wortels hebben gekregen. Op lange termijn komen er wrijvingen en irrationele keuzes aan te pas.

Het verhaal is lang niet zo ondenkbaar meer en hakt voelbaar in op de kijker. Er zijn misschien geen seizoenen, maar wel

De kleuren, de geluiden en het ritme maken van La cinquième saison een film die je naar adem doet happen

cycli waarin de filmmakers je meetrokken in de constant voelbare dreiging. De kleuren, de geluiden en het ritme maken van *La cinquième saison* een film die je naar adem doet happen. Hoewel de film slechts anderhalf uur duurt, lijkt het veel langer. Temeer omdat het erg trage cinema is, met scènes die sfeer ademen. Brosens en Wood-

worth kiezen er resoluut voor om ons onder te dompelen in heftige beroering die blijft nazinderen.

Peter Van Den Begin

Niemand minder dan Peter Van Den Begin is in enkele scènes bruggenbouwer van dienst. Zijn personage wil een haan horen kraaien, net zoals de dorpsbewoners terug lente (en zekerheid) willen. De film werd evenwel gemaakt met een beperkt budget en onbekende acteurs. Aurélie Poirier en Django Schrevens zetten als Alice en Thomas een dijk van een prestatie neer, net als Sam Louwyck (Pol). De windman uit *Any way the wind blows*

geblikt moest worden op een maand tijd. "We veranderden het opnameschema wel 27 keer tijdens de 31 dagen durende opnameperiode, simpelweg omdat we niet anders konden: de film hing immers volledig af van het weer. We namen alle vier de seizoenen op in hartje winter. De zomerse scènes waren een echte beproeving. De acteurs hadden het koud tot op het bot in hun shorts en T-shirts. Tijdens de barbecue-scène begon het dan ook nog eens vreselijk te sneeuwen, tot grote paniek van zowat iedereen op de set," lacht Jessica Woodworth.

Kunst op doek

Of deze film een aanrader is, is een moeilijke noot om kraken. Hij is niet geschikt voor een romantische date en je gaat er zeker niet vrolijker van worden. Stilistisch en cinematografisch excelleert deze prent wel. Kunst op het witte doek: let vooral op de beelden die een stilleven zijn tot er van links en rechts zaken in beeld komen. Allen dus op zoek naar een zaal waar deze film speelt, want op het kleine scherm heeft het onmogelijk dezelfde impact.

La cinquième saison is vanaf woensdag 20 februari negen keer te zien in Cinema ZED.

Cultuur

CIRQUE COMPOSÉ

Leuven circusstad

Met Cirque composé willen 30CC en Cirkus in Beweging nog eens in de verf zetten dat Leuven een bloeiende circusstad is. Afgelopen zaterdag vond de eerste editie plaats. De bedoeling dat het een jaarlijks terugkerend evenement wordt.

CHARLOTTE VEKEMANS

Heel veel vrolijke kindergezichten en trompetgeschal zetten de avond meteen in beweging. Het circusorkest, compleet met epauletten, gingen net voor de voorstelling rond in de trappenhallen waardoor de hele schouwburg galmde van de circussfeer.

Helaas was de schouwburg minder voorzien van circusattributen. Er waren de artiesten, het podium en om de zoveel tijd een trapeze. Daar hield het op, mogelijk een bewuste keuze. Maar om circusstad Leuven in de kijker te zetten, hoopten we aanvankelijk op iets meer lichten, aankleding, glimmende en glanzende kostuums. Nu leek het een beetje op een schoolvoorstelling.

De acts spraken dat volledig tegen en de appreciatie van het publiek was duidelijk te merken aan de vele oohs en aahs. Circus zoals het moet: ingespannen op de rand van je stoel hopen dat er niemand te pletter stort of een diabolo in zijn oog krijgt.

Democratisch circus

Voor elke act werd eerst gestemd, een principe van Le Cirque Démocratique de la Belgique dat steunde op kaarten met een groene en een rode kant die dienden als stembiljet. Op het podium kondigde men aan waarvoor je kon stemmen en schatte men nadien wat de uitkomst was. Gelukkig bleef het niet bij een simpele stemronde

maar voegden presentatoren Gab Bondewel, Bram Dobbelaere en Sander Decuyper er wat grappen aan toe. Zo was er de keuze tussen een act en een lezing over de geschiedenis van Leuven, waar ondergetekende als fiere geschiedenisstudent een beetje tegendraads stemde. De drie praatten de voorstelling aan elkaar en tapdansten tussendoor belachelijk goed.

De eerste act was Roxane Kûwen aan de trapeze, een Duitse circusstudente aan de Academy for Circus and Performance (ACAPA) in Tilburg. Ze voerde een reeks acrobatische toeren uit aan de trapeze terwijl ze een klein wit balletje bleef vasthouden. Tot hier toe klinkt dat vrij normaal, alleen was Roxane er toe in staat om dat 'vasthouden' uit te voeren met haar benen, voeten, nek en ga zo maar door. Ondersteboven hangen terwijl er een balletje op je voetzool ligt, dat klinkt al minder normaal. Erg beheerst en technisch perfect voerde ze de toeren uit. Jammer genoeg was het soms iets te beheerst. We hadden te weinig schrik dat het zou mislopen dus dwaalde de aandacht al snel af.

Bovennatuurlijk

Volgende act werd die van Anna en Julietta, artiesten uit Zweden die afgelopen jaar afstudeerden aan de Ecole Supérieur des Arts de Cirque (ESAC) in Brussel. Zij brachten een acrobatieact. De mogelijkheid om iemand ondersteboven te laten balan-

ceren op één hand van de andere persoon, lijkt bovennatuurlijk. Zeker als die persoon daarna heelhuids terug op de planken staat te glimlachen. Ondersteboven, al tollend boven het hoofd, in yogahouding en ga zo

neer. Ondertussen stonden er twee jongerkerels geconcentreerd te bewegen met de stokjes. Hoe ze het deden is ons een raadsel maar we zijn er zeker van dat de inschrijvingen voor diabolo gaan pieken.

Zotte tenen

Roxane bracht nadien nog een tweede act. Onmogelijk om uit te leggen hoe je met twee voeten, twee handen en vijf balletjes iedereen een kwartier geboeid kan houden, maar het lukte haar zonder enig probleem. Weer balanceerde ze de balletjes overal en in de zotste posities, alleen nu niet hangend aan een trapeze. Het gaf enorm mooie beelden. Of zoals de jongen naast ons het zo mooi uitriep: "Da's echt zot wat die met haar tenen kan, papa!"

Als laatste waren Eva Schubach en Yolaine Dooms aan de beurt. Een trapezeact met Leuvens talent: Yolaine startte bij Cirkus in Beweging om nadien Eva te leren kennen aan ACAPA. In plaats van erg gracieuze dames aan de trapeze kregen we een hilarisch voorbeeld van trapezegekibbel. Een erg leuke twist van mopjes en acrobatie.

"Da's echt zot wat die met haar tenen kan, papa!"

maar door. Zeker niet uitproberen thuis, eerder eens gaan kijken en beseffen dat wij normale mensen liever met beide benen op de grond blijven staan.

Vervolgens was het de beurt aan Duobolo, Pieter Slachmuylders en Lauren Janssens uit Antwerpen die magnifieke dingen deden met de diabolos. Ze waren overal: ze vlogen, stuiterden, veerden op en vielen

Doe de groentetas!
Elke maandag een verrassend biologisch groente- en fruitpakket

@ Alma2, Alma 3, KHL, Lemmensinstituut, Natuur- en Sterrenkunde, Gasthuisberg en Letteren Data, plaats en uren: www.kuleuven.be/groentetas

**Read.
Like.
Share.**

Veto+

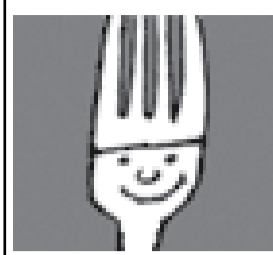
Het recentste studentennieuws vind je 24/7 op Veto.be en op Facebook en Twitter.

veto www.veto.be
[/vetoleuven](https://www.facebook.com/vetoleuven)
[@veto_be](https://twitter.com/veto_be)

Leuvens Studentenweekblad

veto
zoekt volk
schrijvers
fotografen
cartoonisten
...

infosessie
dinsdag 19 februari
19.30 u
's-Meiersstraat 5
eerste verdieping

Menu van de week in Alma 1-2-3 18-22 februari 2013

A1 = alleen Alma 1

A3 = alleen Alma 3

A2 = alleen Alma 2

= vegetarisch

maandag

Boomstammetje met bloemkool	€ 4.00
Koninginnenhapje	€ 4.00
Nasirolletjes met zoetzure chilisaus en slaatje	€ 5.20
Rundsstoofvlees uit de Camargue met saffraanrijst	€ 5.60
Kippenbout met ajuinsaus en wortelen A1 + A3	€ 3.00
Spaghetti bolognaise groot A2 + A3	€ 3.50
Spaghetti bolognaise veggie groot A3	€ 3.50
Spaghetti bolognaise klein A2	€ 3.00
Kippenlapje met groenten en saus A3	€ 4.60
Stoofvlees op z'n Vlaams A3	€ 5.20

dinsdag

Gebakken visfilet met hollandse saus en spinazie	€ 5.60
Groentennuggets met currysous en paprikarijst	€ 4.60
Kippenlapje met groenten, saus en kroketten A1	€ 5.20
Rundsblokjes Picadillo met groentenrijst	€ 5.20
Spirelli met ham en prei in kaassaus	€ 3.00
Stoofvlees op z'n Vlaams	€ 5.20
Steak met groenten en saus A2	€ 5.60
Koninginnenhapje A3	€ 4.00
Spaghetti bolognaise groot A3	€ 3.50

woensdag

Cannelloni	€ 5.20
Gevulde paprika met Provençaalse saus en wilde rijst	€ 4.60
Koninginnenhapje	€ 4.00
Loempia met zoetzure chilisaus en verse wokgroenten	€ 4.00
Provençaals stoofpotje	€ 3.00
Kippenlapje met groenten, saus en kroketten A2+A3	€ 5.20
Spaghetti bolognaise groot A3	€ 3.50
Stoofvlees op z'n Vlaams A3	€ 5.20

donderdag

Burrito veracruz groenten	€ 5.60
Hutsepot	€ 4.60
Steak met groenten en saus	€ 5.60
Stoofvlees op z'n Vlaams	€ 5.20
Venetiaanse kipfilet met boursintomaat en aardappelkrieltjes	€ 5.20
Vleeskroketten met peperroomsaus en fijne boontjes	€ 3.00
Koninginnenhapje A3	€ 4.00
Spaghetti bolognaise groot A3	€ 3.50

vrijdag

Fishsticks met tartaarsaus en slaatje	€ 3.00
Kaasgroenteschijf met courgette en wortelblokjes	€ 4.60
Kalkoenstoverij met patersbier, groentemengeling en denappeltjes	€ 5.60
Koninginnenhapje	€ 4.00
Stoofvlees op z'n Vlaams A3	€ 5.20

Filmticket voor slechts €7,2
waarmee je van **maandag tot vrijdag** naar om het even welke
voorstelling in Kinopolis kan gaan

Te koop in alle Almarestaurants!

De actuele filminformatie vind je steeds op onze placemats
of op de Kinopoliswebsite.

(advertentie)

Loop eens langs bij

De Kringwinkel SPIT

Je vindt er meubels, kleding, huisraad, boeken,
platen, cd's en allerhande snuisterijen!

Ijzermolenstraat 10-12, Heverlee

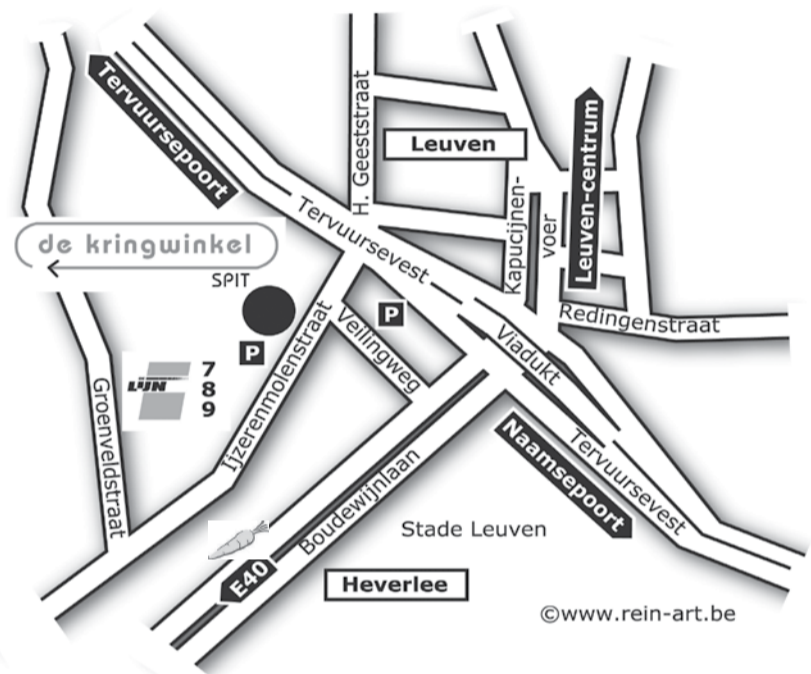
Open: ma-vr: 10-18u

zat: 10-17u

zondag gesloten

tel. 016/65.29.57

www.spit.be

De goedkoopste fuijzaal van Leuven!

€355 per avond
€250 tijdens het weekend

Faculteitskringen en ho-
geschoolkringen aange-
sloten bij LOKO en OSR/
OKER krijgen een korting
van 105 euro per fuif.

Bij elke 4e fuif van een kring
of vereniging binnen hetzelf-
de academiejaar is de huur
van de zaal gratis.

Voor reservaties of
inlichtingen: 016/22.31.09 of
albatros@loko.be

(advertentie)

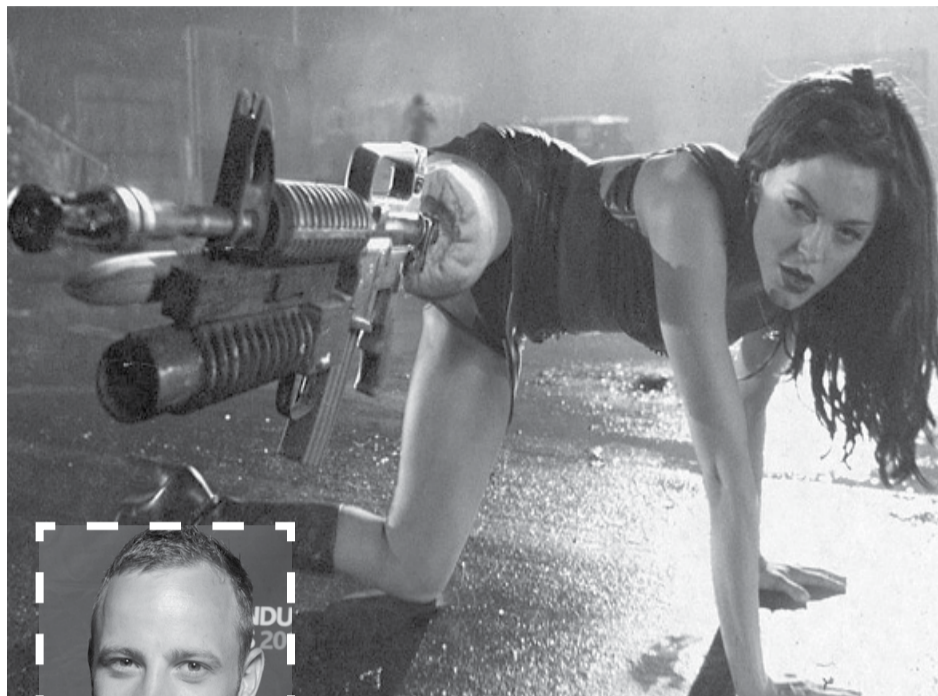
KULEUGEN

De satirische rubriek van Veto

Alma ontkent ontdekking paardenvlees in stoofvlees

Woordvoerder: "Wij bereiden ons stoofvlees sinds 1995 al zonder vlees."

Oscar Pistorius lanceert nieuwe lijn beenprotheses

Dimension films / Troublemaker Studios

Maar ja, natuurlijk hebben wij geld verbrand, Oprah. Dat hoorde erbij in die tijd!

Oprah strikt ook Tobback voor ophefmakend interview

Volgens bijgeloof stelen egels appels op hun rug en zuigen ze melk uit de uiers van koeien. Daarom werd er vroeger jacht op gemaakt.

RAAR
MARK
WAER!

Rechzetting: In het vorige weefje van Mark was een fout geslopen. De data transfer bij een gemiddelde ejaculatie bedraagt wel degelijk 2.9 Petabyte. (Dank aan een oplettende WD in Tsjechië)

Colofon

Veto
's-Meiersstraat 5
3000 Leuven
Tel 016 22 44 38
e-mail: veto@veto.be
www.veto.be
www.twitter.com/veto_be

Jaargang 39 - Nummer 14
Maandag 18 februari 2013

Veto is een uitgave van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie. De standpunten verdedigd in Veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO.

Hoofredacteur:
Jelle "Dr. Mark Van Ranst"

Mampaey
Redactiesecretaris & V.U.:
Margot "Dr. Ferrarri" Hollevoet
's Meiersstraat 5
3000 Leuven

Redactie:
Pieter "Dr. House" Hiele, Wouter "Dr. Cameron" Goudeseune, Jens "Dr. Pepper" Cardinaels, Charlotte "Toon Tellegen" Vekemans, Philip "Nurse Ratched" Gallasz, Andrew "Alexander Fleming" Snowball & Sam "Dr. Zhivago" Rijnders

Schrijvers:
Caroline "Dr. Oetker" Her-

mans, Caroline "Dr. Phil" Van Rhee, Pieter "Dr. Eufemiano Fuentes" Haeck, Pieter "Dr. Chase" Rombouts, Cédric "Dr. Dré" Suttels, Nils "Dr. Mengele" De Neubourg

Fotografen:
Simon "Dr. Leclercq" Leclercq, Meredith "Dr. Bibber" Geldoff, Caroline Hermans & Charlotte Vekemans

Tekenaars:
Simon "Dr. Nick Riviera" Englebert, Wim "Dr. Geert Leinders" Dehaen, Karolien "Dr. Ollander" Favoreel & Jeroen "Dr. Lektroluv" Baert

Dtp:

Margot Hollevoet & Jens Cardinaels

Eindredactie:
Jelle Mampaey, Jens Cardinaels & Margot Hollevoet

IT:
Joachim "Dr. Van Pier" Beckers & Stef "Dr. No" Heylen

Publiciteit:
Alfaset cvba
Pieter Rombouts
info@alfasetleuven.be
016 22 04 66
Drukkerij:
Tuerlinckx (Molenstede)
Oplage: 9.000 exemplaren
ISSN-nummer: 0773-5162
Abonnementen

Binnenland: 11 euro
Overschrijvingen op rekeningnummer:
001-0959719-77

Redactievergaderingen vinden iedere vrijdag plaats om 16 uur en staan open voor iedereen. Alle geïnteresseerden (tekst, foto, lay-out, dokters...) zijn welkom op het redactieadres.

Lezersbrieven kunnen tot vrijdag 14 uur, liefst mailsgewijs, ingezonden worden op het adres: veto@veto.be. De redactie behoudt zich het recht reacties in te korten of op het internet te publiceren.

Wouter Deprez

“Er zit zo weinig spel in ons leven”

De Vlaamse komiek en cabaretier Wouter Deprez is terug na een verblijf van een jaar in Zuid-Afrika. Zijn nieuwe show, “Hier is wat ik denk”, gebruikt hij om zijn indrukken te verwerken en ons erop te wijzen dat het anders kan.

WOUTER GOUDESEUNE EN PIETER HIELE

Hoe was uw verblijf in Zuid-Afrika?

Wouter Deprez: «Goed. Het was geen sabbatjaar, ik heb daarvoor te veel gewerkt. Ik heb een radioprogramma gemaakt en een theaterproject gedaan. Dat laatste was heel plezant, het was een project met jonge zwarten van 17 jaar. We hebben opgetreden in een blank café. Blanken kennen zwarten vooral als onderdanige *garden boys* of keukenmeiden. Die jonge gasten hebben veel rollen gespeeld, van bedelaar tot toppoliticus. Ze hebben getoond dat ze dat allemaal aankunnen. Je zag de monden van de blanken openvallen. Veel blanken wisten niet dat zwarten psychologisch zo complex in elkaar zaten.»

Leefde u tussen de blanken?

Deprez: «We woonden in een blanke buurt. Je hebt ook geen idee waar je belandt als je in een zwarte *township* (woongebieden voor de zwarte bevolking, typisch aan de rand van de stad, red.) gaat wonen. Je kunt naar

daar geen grote theatertraditie, het theater is ongelofelijk eenvoudig. Dat vond ik tof. In mijn show stel ik: laat ons dingen samen doen, in plaats van allemaal in ons kleine kotje zitten. Die boodschap is blijkbaar te simpel voor sommigen.»

Uw show is maatschappijkritisch. Is dat de rol van een cabaretier?

Deprez: «Dat hoeft niet. De Britse comedian Edward Izzard is niet erg maatschappijkritisch, maar er zit iets in de manier waarop hij de zaken belachelijk maakt. Hij laat zien welke onnozelheden er in ons gedrag zitten. Dat lucht op omdat we ons leven zo verschrikkelijk serieus nemen. Het is me echt opgevallen bij mijn terugkomst hoe ernstig we zijn, hoe weinig spel er zit in hoe we omgaan met elkaar. We volgen allemaal een uitgestippeld pad omdat we denken dat dat de enige mogelijkheid is.»

Wat is u nog allemaal opgevallen aan onze maatschappij na uw terugkomst?

Deprez: «Er zijn enquêtes die aantonen dat tachtig procent van

In onze maatschappij wordt dan gezegd dat liefde een werkwoord is, dat je je kruis moet dragen. Alles is hier zo ernstig, er is zo weinig spel.»

Sympathieke gijzeling

De titel van uw show is “Hier is wat ik denk.” Mag een cabaretier zijn visie op de maatschappij opleggen?

Deprez: «Een cabaretier mag daar heel ver in gaan. Een voorstelling is eigenlijk een sympathieke gijzeling. Toeschouwers komen vrijwillig kijken en zitten het merendeel van de tijd in het donker, waardoor een show iets onontkoombars krijgt. Een voorstelling in een zaal is een soort hypnose, waarin de cabaretier mag doen wat hij wil.»

U zegt dat alles mag. Maar hoe ver mag men gaan wanneer het

gevoelige thema's zoals seksisme en racisme betreft?

Deprez: «Het kan altijd zijn dat andere mensen je grappig niet grappig vinden, dat ze vinden dat iets niet kan. Ze mogen dat ook zeggen. Cabaretiers reageren vaak flauw op zulke opmerkingen. Maar ieder mens heeft het recht om iets al dan niet grappig te vinden. Voer dan een discussie op niveau, luister naar elkaar.»

«In mijn voorstelling zitten heel veel seksistische uitspraken. Die hebben een functie voor mij. We vinden dat mannen delen van taken van vrouwen moeten overnemen en omgekeerd. Mannen en vrouwen moeten gelijk zijn. Ondertussen moeten we een perfecte relatie hebben, goed zorgen voor de kinderen, tijd hebben voor hobby's... Onze standaarden zijn veel te hoog, waardoor we als kiekens zonder kop rondlopen. Mijn seksistische uitspraken gaan over mijn frustraties daarover. Maar ik kan me inbeelden dat sommige mensen vinden dat je zoiets niet kunt zeggen.»

U zei in een interview dat we ons geluk proberen te organiseren.

Deprez: «Ik doe dat ook. Ons tweede kindje had een infectie en 15 procent kans om doof geboren te worden. Dan moet je be-

van hoe we ons geluk organiseren. Ik heb toen opzoekingswerk verricht en ontdekt dat pech of een handicap er niet voor zorgt dat je ongelukkiger bent dan anderen. Dat is een idee dat er bij ons heel moeilijk ingaat.»

«Ik zeg niet dat we alles moeten nemen zoals het op ons afkomt. Maar de slinger is de andere kant overgeslagen. Onze maatschappij is enorm georganiseerd. Er is een totaal onvermogen om om te gaan met wat buiten normale procedures valt. Dat is heel triest, want dat heeft te maken met overlevingsvermogen. We zijn ook heel afgesloten van de natuur. Je wordt veel rustiger als je door de natuur loopt.»

«Als je terugkomt, pik je alles dadelijk weer op. Mijn vrouw en ik hebben wel een aantal voornemens gemaakt om zaken eenvoudiger te maken. We hebben bijvoorbeeld een aantal vrienden waarmee het heel moeilijk afspreken is. Ik wil niet meer maanden op voorhand moeten afspreken. Ik wil kunnen bellen om 's avonds of een dag later af te spreken. Het moet spontaan, anders ben je een agendapunt. Sommige vrienden zijn zo druk bezig met alles te combineren dat ze doodmoe zijn, ze zouden beter rusten.»

Wat is de sleutel om het te maken in de comedywereld?

Deprez: «Je wilt echt graag ge-

“De recensenten hebben precies geen fluit begrepen van wat ik bedoel”

een *township* gaan, maar je mag echt niet naïef zijn, of je bent binnen de kortste keren gepluimd. Je moet op je strepen staan en zorgen dat je iemand kent die je kan beschermen. Zelfs in het kleine stadje waar we woonden, waren er nog 50 moorden op 40.000 inwoners. Naar Zuid-Afrikaanse normen is dat laag.»

Eenvoud

Er wordt gezegd dat uw nieuwe show minder verhalend is dan uw andere shows. Denkt u dat uw publiek zal schrikken?

Deprez: «Ik vind niet dat mijn show minder verhalend is. In mijn vorige show zat er ook geen verhaal, enkel een emotionele opbouw. De recensies die ik gelezen heb, zijn wat onrustwekkend. Ze zijn wel positief, maar de recensenten hebben precies geen fluit begrepen van wat ik bedoel. Ik heb het gevoel dat ze er te veel in zoeken. Ik zeg wat ik meen, er is geen verborgen metafoor.»

«Door mijn verblijf in Zuid-Afrika heb ik de eenvoud opnieuw ontdekt. Er is

de Vlamingen gelukkig is. Maar ik vraag me af wanneer dan, want ik zie dat niet. Bij mensen van mijn leeftijd, midden de dertig, zie ik dat veel mensen niet krijgen wat ze gehoopt hadden. Ze beseffen dat hun werk niet zo fantastisch is als gehoopt, dat hun relatie ook niet perfect is.»

“Een voorstelling is eigenlijk een sympathieke gijzeling”

slissen of je het kindje houdt. Dat is dus een voorbeeld

zien zijn, maar dat zal niet altijd het geval zijn. Je moet zelf hard geloven in wat je zegt. Zorg dat het uit een zuivere inwendige bron komt, anders sta je toch maar rare dingen te doen op het podium. Ik speel een lange reeks try-outs om de *pleaser* en de kunstenaar in mij te verzoenen. De kunstenaar is eigenzinnig en geeft niets om wat men van hem vindt, terwijl de *pleaser* toegevingen wil doen zodat iedereen van hem houdt. De *pleaser* is nodig om je boodschap te vertalen naar veel mensen. In die try-outs begin ik als artiest, terwijl de *pleaser* geleidelijk aan belang wint.»

Meredith Galdof

